

TRANSCRIPT VAN DE RAADSVERGADERING VAN GEMEENTE BLARICUM
d.d. 5 november 2024

Aanvangstijd : 20.00 uur
Eindtijd : 22.45 uur
Locatie : Raadzaal BEL-kantoor, Eemnes

Aanwezig

15 raadsleden (fv = fractievoorzitter)

Hart voor Blaricum-fractie:

W.J. Pel (fv), J. Landman, mw. R.J.C. Beemsterboer-Van Urk Dam, mw. A. Brendel,
mw. N. Hoogendijk-van Trotsenburg, L.J. van Urk Dam

VVD-fractie:

R. Wiegel (fv), mw. A.L.C. Dobber-Spruijt, P.H. Oyens

D66-fractie:

P.M. Uitendaal (fv), H.J. Meijer

De Blaricumse Partij-fractie:

mw. E.J.M. Boersen-de Jong (fv), R.J.H. Kemperman

PvdA/GroenLinks-fractie:

mw. G.R. Kukupessy-Rokebrand (fv)

CDA-fractie:

mw. P.L.M. Claushuis-Rademaker (fv)

Voorzitter en raadsgriffier:

mw. B.M. de Reijke, voorzitter
mw. T.D. de Jong, raadsgriffier

Wethouders:

mw. A.M. Kennis, mw. J.M.G. Lanphen, F.C. Cornelis

01 BESPREEKSTUKKEN

1. Opening; berichten van verhindering

De voorzitter: Goedenavond, het is dinsdag 5 november, acht uur en hiermee open ik de vergadering. Ik heb geen berichten van verhindering ontvangen, maar wat ik wel even wil doen is een welkom heten aan de cursisten van de cursus Politiek Actief. Heel erg leuk dat er weer een aantal mensen zijn geweest die deze avonden hebben bijgewoond. Ik heb hele positieve verhalen al daarover gehoord, dus ik zou inderdaad oproepen voor de volgende keer, sluit je daar zeker bij aan. Dus in ieder geval welkom en leuk dat jullie er zijn.

2. Vaststellen van de agenda

De voorzitter: Dan gaan wij verder naar punt 2, dat is vaststellen van de agenda. Zijn daar vanuit u als raad nog opmerkingen over, de agenda? Niet?

3. Mededelingen

De voorzitter: Dan gaan we naar het punt mededelingen. Zijn er mededelingen? Die zie ik ook niet vanuit het college. Die zitten op dit moment wat verder weg, ik zie ze even wat minder goed. Maar we hadden al gezegd, dat betekent wel dat ze wat dichterbij het college zitten als iemand hier moet spreken achter het kathedraal. Dat kan zijn voor- en zijn nadelen hebben.

4. Rondvraag (vragen met een actueel en politiek karakter)

De voorzitter: Dan gaan we naar de programmabegroting...De rondvraag. Er zijn ook voor de rondvraag zijn er geen vragen ontvangen. Dat zijn de vragen met een actueel en politiek karakter die dan gesteld kunnen worden. En als die niet van tevoren zijn ingediend, dan kunnen we dus inderdaad naar het volgende punt.

5. Programmabegroting 2025 en meerjarenraming 2026-2028 gemeente Blaricum

De voorzitter: Dat is de programmabegroting 2025 en de meerjarenraming 2026-2028 van de gemeente Blaricum. Daarvoor gaan we eerst starten met een beschouwing per partij. En die krijgen daarvoor vijf minuten. En dat zal van groot naar klein zijn. Elke fractie mag dan hier plaatsnemen, achter het kathedraal, om daarover een betoog te houden. Na afloop van het betoog kunnen er eventueel nog vragen door u gesteld worden als raad en daarna gaan we over naar de eerste termijn van de raad, als iedereen geweest is. Dus ik wil de heer Pel van Hart voor Blaricum uitnodigen om achter het kathedraal plaats te nemen voor zijn beschouwing.

De heer Pel: Dank u wel, voorzitter. Geacht college, raadsleden en toehoorders. Met name bijzonder welkom voor de aspirant, misschien leden en nieuwe politici, politica. De beschouwing over de begroting van 2025 en verder. Dit is sinds 2018 mijn zevende algemene beschouwing over de begroting van Blaricum. Net als bij de resultaatrekeningen is er elk jaar een bepaald patroon te ontdekken. Te weten, een voorlopige raming in de kadernota, met daarin waarschuwende vinger dat er geen ruimte bestaat voor al te woeste plannen. Dan de begroting, zoals we vanavond hebben, met meevallende Rijksbijdragen en een sluitende begroting. En vervolgens klinkende cijfers in het resultaat van het jaar daaropvolgend. Dat is een beetje het patroon, het ritme waarin we tot nu toe hebben gezeten. Geen slecht ritme. Deze begrotingscyclus verloopt ook nu ongeveer op diezelfde wijze. Kadernota hebben we ter kennisneming aangenomen door sterk gewijzigde Rijksbijdragen uit de meicirculaire. De meicirculaire, voor wie dat niet weet, of circulaire, dat zijn rapportages die wij krijgen van de Rijksoverheid. Hoeveel geld een gemeente krijgt voor dat komende jaar en de jaren daarop. Doorrekening van de septembercirculaire, recentelijk, werpt toch weer een ander, gunstiger licht op onze begroting. Tot zover de overeenkomst met voorgaande jaren. Laat ik beginnen met de nieuwe begroting, welke in een aantal programma's is vereenvoudigd en onderling vergelijkbaar gemaakt met andere gemeenten waarin we samenwerken, Eemnes en Laren. Een verbetering, zou ik zeggen. De begroting 2025 schetst een riant resultaat en structureel nog eens positief en dat geeft de burger moed. De jaren daarna, 2026 tot 2028, geven een andere wending. Wat is het geval? De Rijksbijdragen uit het gemeentefonds gaat veranderen en ten nadele. In bestuurlijk Nederland kortweg het ravijnjaar genoemd. Dit wordt veroorzaakt door aangekondigde stijlwijziging van de Rijksoverheid inzake het gemeentefonds, wat ik zo even noemde. Kortom, alle gemeenten krijgen minder geld. De een veel minder, de ander minder minder. Of mag ik dat niet zeggen? Nu lijkt het ravijn voor Blaricum niet een echte afgrond te zijn. Zeg maar een slootje. Tenminste, als de meerjarenbeloftes van de circulaire waargemaakt worden. Dat zou dus voor de gemeente als Blaricum, met een stevige financiële reputatie, al fierljeppend, overkomelijk moeten zijn, dat slootje.

Echter, in de commissievergadering werd de stormbal al gehesen. College, wat is uw plan in dat geval? Waar moeten we op bezuinigen? Groen? Wegen? Zwembad sluiten? Oh nee, we hebben geen zwembad. Of misschien toch wel een, weet ik niet. Gaan we de reserves opeten? Laten we brieven schrijven naar Den Haag? Of met de hele VNG op het Malieveld laten vastplakken? Hart voor Blaricum steunt het initiatief om extra geld te vragen voor extra taakstellingen die we vanuit het Rijk toebedeeld krijgen. Maar in de eerste plaats zullen wij in het jaar 2025 scherper aan de wind moeten gaan zeilen wat betreft onze uitgaven en inkomsten. Wachten tot de tegenwind gaat waaien is nooit een goed idee. Dak repareren als de zon schijnt wel. Het potverteren van onze algemene reserves of verhogen van de OZB is voor Hart voor Blaricum een no-brainer. Bezuinigen op groen onderhoud? Onmogelijk. Je kunt het onderhoud wat niet uitgevoerd is nu eenmaal niet verminderen. In 2025 schijnt qua begroting de zon uitbundig. Juist dan zal de raad, maar in elk geval Hart voor Blaricum, actie moeten nemen om het dak te repareren. Desgevraagd in de commissie, waar onze grootste financiële risico's liggen, werd door het college ook sociaal domein genoemd. 44 procent van onze uitgaven gaan daaraan op. En wij hebben begrepen dat ongeveer 1500 van onze inwoners op de 13.000, zo'n 11 procent, daar gebruik van maken. Logisch voor Hart voor Blaricum om vooral daar prioriteit van te maken. En ik hoor een aantal raadsleden al zeggen, maar dat is toch een open eindregeling? Ja, deels is dat zo. Maar nieuwe wetgeving, scherpe normenkader en minder meer mentaliteit kan het schip keren voordat de wal dat doet. En daar staan helaas nu helemaal de beste stuurlui. Hart voor Blaricum dankt het college en de ambtenaren voor het vele werk wat is gaan zitten in de begroting nieuwe stijl en zal de begroting, zoals die er nu ligt, willen vaststellen en instemmen. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Zijn er nog reacties vanuit uw raad hier op dit betoog? Die zie ik niet. Dan gaan we verder naar de VVD. Dank u wel. Mijnheer Wiegel.

De heer Wiegel: Voorzitter, dank u wel. Dames en heren, leden van de gemeenteraad en inwoners van Blaricum. Vandaag staan we hier om de gemeentelijke begroting van Blaricum te bespreken. Een begroting die niet alleen cijfers en getallen bevat, maar ook de toekomst van onze gemeente en de kwaliteit van leven van onze inwoners weerspiegelt. Het is een kans om onze visie te delen om samen te werken aan een gezonde financiële toekomst. Laten we beginnen met een positieve noot. Blaricum is een prachtige gemeente met een sterke gemeenschap en een rijke geschiedenis. Eentje om te behouden, edoch, we zullen onze ogen niet moeten sluiten voor de vooruitgang. We hebben veel om trots op te zijn. Maar zoals we allemaal weten, zijn er ook uitdagingen die we niet uit de weg kunnen gaan. Zoals? Een van de belangrijkste randvoorwaarden is dat we onze incidenteel geld niet moeten gaan inzetten voor structurele projecten. Incidenteel geld is bedoeld voor tijdelijke oplossingen en niet voor het financieren van langdurige verplichtingen. Wat betreft de onroerende zaakbelasting, de OZB, willen wij als VVD benadrukken dat we op voorhand niet tegen een verhoging zijn. Maar dit moet wel het laatste redmiddel zijn, nadat we alle andere mogelijkheden hebben onderzocht en benut. We moeten creatief en innovatief zijn in onze benadering van de begroting. Het is cruciaal dat we eerst kijken naar alle andere manieren om onze financiën op orde te krijgen, zodat we onze bewoners niet met onnodige belastingverzwaring belasten. We roepen het college op om nauwgezet te kijken naar de reden van structurele onderuitputting. Is het alleen capaciteitsgebrek? Is het teveel bureaucratie? Weliswaar heeft de onderuitputting een tijdelijk financieel voordeel, maar de VVD had liever gezien dat de projecten op tijd waren gerealiseerd. Een van de grootste risico's die we momenteel onder ogen zien, is de ongebreidelde stijging van het budget voor het sociaal domein. Dit is een zorg die we serieus moeten nemen. De kosten blijven stijgen. En als we niet oppassen, kunnen deze uitgaven onze begroting in gevaar brengen. Daarom roepen we de verantwoordelijke wethouder op om de bereidheid uit te spreken om indien noodzakelijk onconventionele maatregelen te overwegen. We moeten de stijging van deze kosten stoppen en ervoor zorgen dat we binnen onze

financiële mogelijkheden blijven. Dit zal ook gepaard moeten gaan met een mentaliteitswijziging. De Wmo en jeugdzorg zijn geen recht, maar een voorziening om mensen te helpen waar dit absoluut noodzakelijk is. Weliswaar zijn er ook nog andere mogelijkheden te bedenken dan gelijk het medische circuit terecht te komen. Daarnaast wil ik graag een belangrijk punt aanstippen over de ambtelijke samenwerking met Laren en Eemnes. We bevinden ons in een situatie waarin deze gemeenten te maken hebben met moeilijke financiële positie. Dit kan een risico vormen voor onze samenwerking, omdat zij mogelijk niet in staat zijn om de gestegen ambtelijke lasten te dragen. Het is van cruciaal belang dat we ons bewust zijn van deze uitdaging en dat we samen naar oplossingen zoeken. We moeten ervoor zorgen dat deze samenwerking niet alleen ons voordeel is, maar ook duurzaam en haalbaar blijft voor alle betrokken gemeenten. Laten we ons inzetten voor een sterke samenwerking die de lasten eerlijk verdeelt en de kwaliteit van dienstverlening aan onze inwoners waarborgt. Het is duidelijk dat de asielproblematiek een urgente kwestie is die aandacht en actie vereist. Zowel de locatie Woensberg als locatie Tergooi Blaricum zijn van tijdelijke aard. Het is dus van belang dat er concrete plannen zijn voor na afloop van de vergunningsperiode. Zijn er al gesprekken gaande met Oekraïense vluchtelingen die de Woensberg, dat Woensberg echt een tijdelijke locatie is? Dus dat ze ook nadenken over hun eigen toekomst. Craibosch is bedoeld als tijdelijke huisvesting voor statushouders. Nu lezen wij tot onze verbazing in het regioplan van de provincie dat locatie Tergooi is genoemd in relatie tot alleengaanden. Hoe kan dit nu, wetende dat de gemeenteraad zich heeft verzet tegen zogenaamde alleengaanden? Ten slotte willen we graag het zogenaamde ravijnjaar aanstippen. De VVD roept het college op om proactief na te denken en met voorstellen te komen voor deze periode. Ons uitgangspunt is duidelijk, wij willen niet de gemakkelijkste weg kiezen zoals bezuinigen op groenvoorzieningen of alle andere belangrijke diensten. Blaricum is een unieke gemeente met hoge levenskwaliteit. En de VVD is van mening dat we niet moeten tornen aan het serviceniveau voor onze inwoners. We moeten ervoor zorgen dat we onze groene ruimtes en voorzieningen behouden, omdat deze essentieel zijn voor het welzijn van onze gemeenschap. Laten we samenwerken aan creatieve en duurzame oplossingen die de kwaliteit van leven in Blaricum waarborgen, zelfs in moeilijke tijden. In conclusie, laten we samenwerken aan een begroting die niet alleen financieel gezond is, maar ook recht doet aan de behoeften van onze inwoners. Laten we zorgen dat we incidenteel geld niet gebruiken voor structurele projecten en dat we de OZB alleen verhogen als een allerlaatste redmiddel. En dat we trachten om het sociaal domeinbudget onder controle te houden. Samen kunnen we Blaricum sterker maken en een toekomst creëren waar we allemaal trots op kunnen zijn. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Zijn er nog vragen voor de heer Wiegel, voordat u wegloopt, op basis van dit betoog? Nee? Dan gaan we naar de volgende, dat is D66, mijnheer Uitendaal.

De heer Uitendaal: Dank, voorzitter. Welkom, toehoorders, college en raadsleden. U heeft het al meer gehoord vanavond, de begroting van de gemeente Blaricum in 2025 ziet er goed en gezond uit. En als kers op de taart laat de laatste septembercircularisatie van het Rijk bovendien zien dat voor het jaar 2026 de zaken er zelfs, rooskleuriger dan aanvankelijk verwacht, eveneens gezond uitzien. Kunnen we dus nu rustig achteroverleunen? U raadt het al, geenszins. De overgrote meerderheid van de gemeenten in Nederland kijkt met angst en beven uit naar de nadering van het zogenoemde ravijnjaar 2026. Het jaar waarin de Rijksoverheid de financiering van de gemeenten eens over een andere boeg gaat gooien. Het zat er al aan te komen en de minister liet recent nogal doorschemeren dat hij geen ruimte ziet de gemeenten alsnog de helpende hand te bieden. Nu kunnen we zeggen, dit is een landelijk probleem en de gemeente Blaricum kan financieel wel tegen een stootje. Anders dan andere gemeenten in Nederland. Maar de gemeente Blaricum is geen eiland. Allerlei nationale en internationale ontwikkelingen houden geen halt bij de gemeentelijke grenzen. En die ontwikkelingen raken ons ook, vroeger of later. Zo heeft Nederland grote behoefte aan woningen, maar ook aan

ruimte om die woningen te bouwen. Nu hebben we wel een mooi nieuwe woonwijk in het verschiet, in het voormalig Tergooi-terrein, Craibosch, maar niet met alleen traditionele woningen, maar juist ook voor groepen die tot nog toe wat minder aan hun trekken kwamen. Een andere ontwikkeling, het Planbureau voor de Leefomgeving liet recent een waarschuwing horen die inhield dat de door onszelf gestelde duurzaamheidsdoelen een zeer grote kans hebben om vooral niet gehaald te worden. En dat zijn ook doelen die we, in andere bewoordingen, ook onszelf hebben gesteld in de gemeente Blaricum. En daar over onze schouders ophalen, gaat het onderliggende probleem zeker niet verdwijnen. Meer dan voldoende aanleiding dus, vindt D66, om ook in Blaricum de verduurzaming ter hand te nemen. En gelukkig kunnen we waarnemen dat stappen in die richting al worden gezet, met en zonder de hulp van de Rijksoverheid. En dan is er nog natuurbehoud. Terecht staat Blaricum bekend als een fraai dorp in een nog fraaiere natuurlijke omgeving. Het GNR doet er alles aan om dit kostbare bezit te koesteren en te bewaren voor toekomstige generaties. Maar net als elders in Nederland wordt er om de schaarse ruimte gestreden voor bestemmingen naast natuurbehoud als woningbouw, energietransitie en economische activiteiten. Dilemma's ook in Blaricum die volgens D66 om een zorgvuldige afweging vragen. En dan de kwestie vluchtelingen en asiel. Deze groepen mensen die aan de deur kloppen in Nederland op zoek naar een veilige haven. Blaricum vervult zijn rol door asielzoekers met status tijdelijk te huisvesten en Oekraïners op te vangen. Door landelijk beleid worden de onzekerheden op dit vlak alleen maar groter en zullen, wederom in regionaal verband, hoopt D66, onze plan moeten trekken. En als roze olifant in de kamer natuurlijk het sociaal domein. Moeilijk voorspelbare uitgaven waar wel een verplichting tegenover staat om de gevraagde steun te bieden. Met name op het gebied van de jeugd kunnen we voor financiële verrassingen komen te staan. Het probleem is onderkend. Er wordt al aan gesleuteld, aan een oplossing binnen de marges van het mogelijke en in samenwerking met de gemeente Huizen. Hebben wij voor de nabije toekomst voldoende middelen om deze uitdagingen het hoofd te bieden? Dat wachten we af. Een andere belangrijke uitdaging, is al eerder genoemd, voor de drie BEL-gemeenten blijft natuurlijk de ontwikkelingen volgen binnen de BEL-combinatie. Een moeizaam pad in de ogen van D66 met name op het gebied van de arbeidsmarkt waar we maar beperkt invloed op kunnen uitvoeren. Klimaatadaptatie, aan de bewoners van Zuidwestelijk Spanje hoeven we niet meer uit te leggen dat het klimaat aan het veranderen is. En ook deze ontwikkelingen stopt niet bij onze gemeentelijke grenzen. Kunnen we pieken in het komende hemelwater in de toekomst ook nog adequaat bergen en afvoeren? Behouden we of krijgen we genoeg bomen om de hittestress in de toekomst voor te zijn? En ook niet onbelangrijk is de aanstaande landelijke bezuiniging op het gebied van de gezondheidszorg en de bestrijding van infectieziekten, in een recente brandbrief van de regionale GGD. Er gaat landelijk worden bezuinigd op de preventie en dit staat in schril contrast met een eerder in onze raad aangenomen D66-motie die extra inspanning van onze GGD vraagt om actie te ondernemen. Met name omdat in onze gemeente de inentingsgraad tot onder het landelijke norm is gedaald. Afsluitend, over veel van deze ontwikkelingen worden echter in Den Haag door het nieuwe kabinet heel anders gedacht dan voorheen. Soms door doelstellingen te ameneren zonder noodzakelijke middelen in te zetten of wetgeving te regelen en soms door problemen te ontkennen en vooral business as usual te faciliteren, En soms zelfs door bestaande oplossingen naar de prullenbak te verwijzen, neem als voorbeeld de Spreidingswet. Kortom, we zullen meer dan voorheen en zeker vanaf 2027 ons schrap moeten zetten om die ontwikkelingen die we ook echt in Blaricum het hoofd moeten bieden en kunnen bieden. En als het aan D66 ligt doen we dat wel overwogen, met gezond verstand en met respect voor een ieder. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Prima in de tijd ook. Ik kijk rond. Dan gaan we naar De Blaricumse Partij, mevrouw Boersen.

Mevrouw Boersen-de Jong: Voorzitter, ik sta hier, maar eigenlijk had op mijn plaats de heer Kemperman moeten staan. De heer Kemperman neemt de volgende raad afscheid en wij hadden afgesproken dat hij deze algemene beschouwingen of deze financiële beschouwingen, want de heer Kemperman is echt van de financiën, voor zijn rekening zou nemen. Het mag niet zo zijn, dus ik lees voor uit zijn werk waar uiteraard de hele fractie achter staat. Wij beperken ons tot financiële beschouwingen, want onze algemene beschouwingen hebben wij al gehouden bij de kadernota. De begroting voor 2025 is evenals voorgaande jaren sluitend, zowel materieel als financieel. Het is weer een flinke inspanning geweest en De Blaricumse partij dankt het college en ook vragen wij het college onze dank over te brengen naar de ambtenaren en de overige betrokkenen. Zoals reeds in de algemene beschouwingen bij de kadernota 2025 is aangegeven, gaat Blaricum een periode tegemoet waarin het niet altijd vanzelfsprekend is dat de begroting sluit. Ook het overschot dat we de laatste jaren zo gewend waren is voor 2025 flink afgenomen. Voor 2026 stapelen zich donkere wolken op. Nu geeft de septembercirculaire wel enig soelaas, maar voor '27 en '28 wordt een niet sluitende begroting verwacht. Dat houdt in dat we zeker kritisch moeten zijn op wat we doen en welk effect dit heeft op het resultaat. Dat sluit eigenlijk naadloos aan op wat de VVD en Hart voor Blaricum met name gezegd heeft, hebben. Dus wij zitten daar niet ver vanaf. Investerings die gepland zijn lijken geen effect te hebben op dit resultaat. Maar de realiteit is echt anders. En ik wil dat heel graag uitleggen. Als je een groot project op de agenda staat en daar staat dan een paar miljoen aan kosten, dan wordt altijd gezegd, ach, het valt wel mee, want dan gaan we afschrijven. De kapitaallasten kunnen of door 20 jaar of door 40 jaar gedeeld worden. Dat lijkt dan voor het jaar erop heel aantrekkelijk en het jaar daarna ook, want het zijn kleine bedragen. Maar het neemt niet weg dat je dat 20 of soms 40 jaar lang op de begroting ziet staan. Dat houdt in dat in die periode het resultaat moet worden gebruikt om deze lasten te betalen. Als straks, onder andere de projecten Bergweg, Meentzoom en de Le Coultre-dreef klaar zijn worden de bijbehorende kapitaallasten uiteindelijk ten laste van het resultaat gebracht. In feite zadelen we het nageslacht op met deze lasten. Ze hebben natuurlijk ook de revenuen daarvan, want ze rijden over een mooie weg, maar toch. Dan hebben we het nog niet eens over investeringen voor het autoluw maken van ons dorp en de al maar toenemende uitgaven voor het sociaal domein. Dat sluit ook weer naadloos aan op vorige sprekers. Evenals in juli van dit jaar bij de kadernota is het voor ons een signaal om de tering naar de nering te zetten. We zullen moeten nagaan op welke onderwerpen we met iets minder kunnen en welke zaken we moeten laten vallen. Wij hebben er dus voor gekozen om nu die zaken nog niet te noemen, in tegenstelling tot de voorgangers. Gezien de cijfers, met name voor de jaren 2026 en 2028, gaat De Blaricumse Partij geen voorstel doen om de OZB te verlagen. Wij hopen dat de OZB op hetzelfde peil kan blijven. Helaas nee, alhoewel dit was toegezegd door de coalitie. De coalitie had ons toegezegd, onder aanvoering van de heer Pel, om een deel van datgene wat overbleef, dan weer terug te sluisen naar de inwoners. Tot op heden heeft De Blaricumse Partij van dergelijke activiteiten niet zoveel gemerkt. Voorzitter, laat ik heel positief afsluiten. En het is welgemeend, Blaricum heeft een goede kapitein op haar financiële schip, die best heel zuinig is met de centjes. En daar heeft De Blaricumse Partij alle vertrouwen in.

De voorzitter: Dank u wel. Dat was inderdaad geen trap onder het kathedert. Dan gaan wij verder naar de PvdA/GroenLinks, mevrouw Kukupessy. Oh, ik kijk even rond. Zijn er vragen? Ja. Er waren net allemaal geen vragen, dus ik was even...Ik zie aan twee kanten. Ik geef eerst de heer Pel dan nog even het woord.

De heer Pel: Ja, ik was genoemd, maar kijk, twee vragen. Wij worden op één adem genoemd met ook andere partijen als het gaat om de jaren na '25, '26 tot en met '28. Ik denk dat ik duidelijk heb laten doorschemeren dat die jaren, als je kijkt naar wat er nu staat, die zijn tot en met '27 positief. Alleen in '28 gaat 166.000 in de min. Dat is op een begroting van 40 miljoen niet veel. Dus laten we

niet net doen alsof dit groot is. Ik vraag even af of dat in lijn is met wat ook mevrouw Boersen heeft bedacht. Ten tweede even de opmerking over het terugsluizen van de gelden naar de inwoners. Dat is een enkele maal is dat gebeurd waar het ging om de milieuheffing. Toen is dat, omdat er een enorme stijging kwam in het jaar. En als er kosten zijn die met milieuheffing, afval, ophalen van vuil en dergelijke, dat doen we in de regio. Als dat maar enigszins gebeurt, dan wordt dat direct omgeslagen naar de inwoners. Dat is datgene wat u ieder jaar ook krijgt. Daar hebben we enigszins een keer een verlichting in aangebracht op enig jaar. Maar daarna voor OZB hebben wij dat nooit gedaan, als ik het wel heb. Dat was mijn vraag, om dat even toe te lichten.

De voorzitter: Mevrouw Boersen, dan geef ik toch u even de gelegenheid om daarop te reageren.

Mevrouw Boersen-de Jong: Op die laatste vraag, en nou kom ik een beetje in een moeilijk pakket, omdat ik natuurlijk voor heb gelezen uit de andermans werk. Op die laatste vraag, ik heb begrepen, mijnheer Pel, dat u een aantal keren heeft toegezegd, toen bij de begroting, of bij de rekening geld overbleef, dat dat geld niet direct naar de algemene reserve doorgesluisd zou worden, maar dat we erover zouden nadenken of we niet op enig moment de inwoners daarvan konden laten profiteren en een eenmalige teruggave te doen. Dat hebben wij verder, wij hebben geen initiatief genomen, maar ook de coalitie heeft dat initiatief niet genomen. En op de eerste vraag, ik moet u zeggen dat ik daarop het antwoord schuldig moet blijven. Ik weet het echt niet.

De voorzitter: Oké, dank u wel. Had ik nog van de heer Wiegel ook een vraag gezien voor mevrouw Boersen?

De heer Wiegel: Dank u wel, voorzitter. Jazeker. Dank voor de bijdrage, voorzitter, die De Blaricumse Partij gegeven heeft. Maar ik begrijp even één ding niet. U maakte een verwijzing naar de Le Coultre-dreef en de Bergweg. En toen had u het erover, we hebben eenmalige bijdrage of we hebben jaarlijkse bijdrage. Maar wat wilt u nou eigenlijk?

De voorzitter: Dat was uw vraag, mijnheer Wiegel? Dan mag u de microfoon uitzetten. Mevrouw Boersen.

Mevrouw Boersen-de Jong: Voorzitter, wat wij willen is denk ik een vraag naar de bekende weg. Dat hebben wij al uittreuren met u besproken. Zo erg zelfs dat u er een beetje genoeg van kreeg. Dus ik denk dat ik maar niet op de inhoud in moet gaan. Alleen wat wij hebben willen zeggen is dat zowel de Bergweg als de Le Coultre-dreef projecten zijn die heel veel geld kosten. En die kosten miljoenen. Wij hebben ons afgevraagd of je dat moet doen. Dan krijgen wij het antwoord, dat is een investering. En die investering die wordt in 40 jaar afgeschreven, dus daar hebben we eigenlijk helemaal niet zoveel last van elk jaar. En wat ik heb willen zeggen is bij die financiële beschouwingen. Het is natuurlijk waar dat je per jaar daar niet zoveel last van hebt. Maar je neemt het wel 40 jaar mee. En als je het over een investering hebt van 3 miljoen. Of misschien wel met de Le Coultre-Dreef erbij 6 miljoen. Ik moet naar mijn rechterbuurman kijken hoeveel dat dan wel niet is op jaarbasis. Maar dat is een behoorlijk bedrag. En daarmee heb ik willen zeggen, je zadelt in feite het nageslacht ook op met de uitgaven die wij nu doen. En ik heb ook willen zeggen daarmee dat we daar heel goed over moeten nadenken voordat we dergelijke grote bedragen uitgeven. En dan, kijk de Bergweg die is al besloten, maar de Le Coultre-Dreef nog niet. En wij zijn heel bang dat de Le Coultre-Dreef echt een project gaat worden wat heel veel geld gaat kosten. En dat is eigenlijk als schot voor de boeg voor de Le Coultre-Dreef. Dat was het, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel. Ik wilde vragen, als er nog verdere vragen of discussies zijn, om dat tot uw termijn te bewaren. Dit was even een vraag op de beschouwing. Zijn er verder nog vragen voor mevrouw Boersen op haar beschouwing? Die zijn er niet. Dan ga ik nu wel over naar mevrouw Kukupessy van PvdA/GroenLinks voor haar beschouwing.

Mevrouw Kukupessy: Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Allereerst gaat onze dank uit naar de ambtenaren en het college voor deze begroting, die structureel en incidenteel goed in evenwicht is. De begroting 2020 ziet er financieel goed uit. Daarna wordt het minder rooskleurig. We krijgen fors minder geld van Den Haag, terwijl er wel grote taken en verantwoordelijkheden bij onze gemeente zijn neergelegd. Dat dwingt ons om in de toekomst keuzes te maken. PvdA GroenLinks vindt dat je op sommige gemeentelijke taken simpelweg niet kan beknibben. Zo moet de gemeente voldoende ondersteuning bieden aan inwoners die dat nodig hebben. Het gaat dan om met name jeugdzorg, schuldhulpverlening, maatschappelijke ondersteuning en financiële ondersteuning voor mensen met een heel laag inkomen. Omdat de kloof tussen arm en rijk steeds meer zichtbaarder wordt, moet voldoende geld beschikbaar blijven. Ook vinden we preventieve, voor alle kernen en wijken toegankelijke voorzieningen van groot belang voor het welbevinden van de inwoners. Tegelijkertijd moeten we ook samen met onze uitvoeringpartners kijken waar we de ondersteuning en het welzijnswerk kunnen verbeteren, zowel in kwaliteit als wat betreft de kosten. Ook op het gebied van duurzaamheid en energietransitie wil PvdA/GroenLinks dat onze gemeente haar steentje bij blijft dragen. Zo voorkomen we dat onze inwoners letterlijk in de kou komen te zitten. De Hut van Mie is een mooi voorbeeld hoe inwoners en gemeenten samenwerken aan een duurzame toekomst. PvdA/GroenLinks ziet juist in de samenwerking, tussen overheid en inwoners, de sleutel tot succes. Maar de gemeente moet helaas ook minder leuke beslissingen nemen. We kunnen niet meer alles doen wat we nog zouden willen. Sommige ambities kunnen we uitstellen, andere ambities zullen we wat kleiner moeten maken of een oplossing zoeken in een meer slimme, efficiënte uitvoering. Om toch te zorgen dat deze gemeente een fantastische plaats blijft om te wonen, werken en recreëren, vinden wij dat we, zo nodig vanaf 2026-2027 een kleine bijdrage van de OZB mogen verhogen. De andere kant is, als we dat niet doen, dat we moeten gaan bezuinigen op kwalitatief goede voorzieningen die we nu voor onze inwoners hebben. De tijd zal het uitwijzen. Dank u.

De voorzitter: Dank u wel. Ik kijk rond. Zijn er nog vragen? Nu niet. Dank u wel. Dan gaan we naar het CDA, mevrouw Claushuis.

Mevrouw Claushuis-Rademaker: Dank u wel. Ik wil niet te veel in herhalingen vallen, maar dat gebeurt natuurlijk toch een beetje als je als laatste bent. Geacht college, mederaadsleden en belagstellende in de zaal. Ik hoop dat jullie vooral met deze verhalen een beetje het idee krijgen hoe alles reilt en zeilt. En dat is niet altijd even makkelijk, maar bij deze ook veel dank voor de ambtenaren die dit tot stand hebben gebracht, het college. Het is niet altijd makkelijk geweest, gezien ook de wisselende bezetting op het BEL-kantoor. Het heeft van iedereen iets extra's gevraagd. Ik heb eigenlijk nog even meteen een vraag. We krijgen 29,9 miljoen uit het gemeentefonds, dat is 71 procent van onze begroting. We hebben 12.725 inwoners. En dan zou je zeggen, als je het terugrekent, dat je ongeveer 2.300 euro per inwoner zal krijgen. Maar ik heb een ander staatje gezien waarop stond, en dat heb ik van mevrouw Lanphen gekregen, dat het 1.300 euro is. Dus dat is een vraag. De rest, maar als je hem terugrekent vanuit de cijfers die we hebben, dan dus ik vond een discrepantie. Dus dat is een vraag. Wat we al gezegd hebben, er is een structurele sluitende boekhouding. Maar het Rijk gaat 2,3 miljard bezuinigen op alle 452 gemeenten. Dus het heeft op elke gemeente in het land invloed. En het is ook niet voor niks dat daar een groot protest tegen is. Als je kijkt naar hoe dat omschreven wordt, dan staat er een ravijnische grote kloof met steile wanden. Die leek in de eerste instantie heel stijl, maar nu met de septembercirculaire zal dat wat minder zijn. En

ziet het er wat positiever uit. Maar regeren is vooruitzien. Dus we moeten ook gewoon, wat iedereen eigenlijk al gezegd heeft en waar ik bij een heleboel kan aansluiten, kijken hoe we dat op lange termijn, want het is onze verantwoordelijkheid, hoe we dat op gaan lossen. En er staat een onbenutte OZB van 2,78 miljoen. In hoeverre is dat mogelijk dat er van bovenaf opgelegd wordt dat je dat moet gaan benutten? Dat is een vraag. En ik weet dat het geen populair onderwerp is, omdat het onze inwoners zwaarder belast. Maar goed, het zijn nogal wat onzekere politieke beslissingen die van bovenaf opgelegd worden en er zal sowieso bezuinigd moeten worden. En we hebben natuurlijk als Blaricum, waar we heel blij mee zijn, de renovatie van de Bijvanck. Dat staat voor 35 miljoen op de lijst. En we hopen dat dat zo blijft. En dat ziet er op zich heel mooi uit. Er staat er ook nog in de toekomst dat we gaan renoveren in de Bouwvenen. En zoals iedereen inmiddels kan zien, zijn er her en der wat wegen die open liggen. Met name de Meentweg en de Meentzoom. En het CDA vraagt zich dus af, in hoeverre is het verantwoord om ook nog een hele grote uitgave te doen voor de Le Coultre-dreef. We hebben als gemeenteraad, zijn we hierover nog in het ongewisse. We hebben nog geen cijfers gezien. En we zijn toch kritisch, ook al hebben we in het verleden daar misschien wat positiever tegenover gestaan. Ook gezien de oorspronkelijke waarde van deze weg. Het is namelijk een landschappelijke weg met een agrarisch karakter. En het is bedoeld, het uitgangspunt is geweest om de Le Coultre-dreef te herzien om het verbindingsgevoel tussen de dorpsdelen te verbeteren. Maar goed, de pot kan ook hier op raken. En de CDA is van mening dat je die verbinding ook op een hele andere manier tot stand kunt brengen. En dat is met name wat voor ons belangrijk is, is het investeren in het sociale weefsel. En dat we onze inwoners moeten uitnodigen om een functie in de maatschappij te vervullen. En dat doen al heel velen. Maar we zien ook dat er een latente behoefte aanwezig is om deel te zijn van de maatschappij. En dat geldt ook voor Blaricum. En vooral bij de jongeren. Dit lijkt in tegenspraak met hoeveel van onze jongeren in het leven staan, ze zijn veel aanwezig op sociale media. Ze volgen alles, maar het is toch, blijkt in de praktijk, heel moeilijk vinden mensen het om één op één in gesprek te gaan met iemand of iemand zomaar op straat aan te spreken. Bijvoorbeeld als je je hondje uitlaat. Even lachen naar iemand. Of iedereen die je tegenkomt gedag zeggen. En dat geeft, als je dat wel doet, een heel groot stuk positiviteit mee. Waardoor je ook meer het samenlevingsgevoel krijgt. Het lijkt wel of we dat steeds meer verliezen door het drukke leven wat we leiden. Goed, gelukkig heeft Blaricum een heel rijk gemeenschapsleven in de vorm van de Dag van het Werkpaard, kermis en zoals vorige week de lichtjesavond bijeenkomst op de verschillende kerkhoven. Om de overledenen te herdenken. Dat geeft denk ik ook een heel bijzonder gevoel dat je ook deel uitmaakt van een groter geheel. En dat het algemeen belang dan ook boven het eigen belang gaat. Je kan ook gemeenschapszin versterken door aan je buurvrouw of je buurman te vragen of je iets kunt betekenen, zeker als het oudere mensen zijn. Omdat ze moeite hebben om het dagelijks leven rond te krijgen. En dan zou er misschien ook minder GGZ zorg nodig zijn. En dan kan er eventueel ook het beslag op de Wmo verminderen. En de overheid, vindt het CDA, hoeft zich niet met alles te bemoeien. Mensen weten vaak zelf beter wat ze nodig hebben en dat bevordert ook de zelfredzaamheid. Tuurlijk is het voor de allermakste in de samenleving wel de bedoeling. Maar we zijn er in de loop van de tijden veel te veel van uitgegaan dat de overheid maar overal voor kan klaarstaan. Het blijkt dat dat dus gewoon in de toekomst niet meer haalbaar is.

De voorzitter: Mevrouw Claushuis, gaat u afronden?

Mevrouw Claushuis-Rademaker: Ja, ik ga afronden.

De voorzitter: U zit op de zes en een halve minuut.

Mevrouw Claushuis-Rademaker: Oh, ik had thuis korter geklokt. Verder wil ik als slot iets zeggen over onze huisvesting. Geen origineel onderwerp, maar wel belangrijk. Afgelopen 28 oktober stond er

in de Volkskrant een stuk over het nieuw geopende complex. De Stadsveteraan in het Amstelkwartier in Amsterdam. Dat gaat om 145 woningen die om een gemeenschappelijke binnentuin zijn gebouwd, waar mensen vanaf 55 jaar kunnen wonen. Dat noemen ze de zogenaamde Friendswoningen.

De voorzitter: Maar dit klinkt eerder als een nieuw onderwerp dan als een afronding. Dan wil ik u toch even vragen om echt uw laatste twee zinnen uit te spreken.

Mevrouw Claushuis-Rademaker: In ieder geval is het zo dat we hopen dat ook in de toekomst veel mensen hier goed kunnen wonen. En dat ze niet naar de Spaanse zon vertrekken, maar onder de Blaricumse zon blijven. En met veel omringd worden door sociale zorg. Dank u.

De voorzitter: Hartelijk dank. Als u nog even blijft staan, misschien zijn er nog vragen. Ik kijk rond, die zijn er niet. Dank u wel. Dan gaan wij naar de eerste termijn van de raad. U heeft natuurlijk al veel kunnen wisselen van uw gedachten over de begroting. Maar ik geef u in de eerste termijn nog de mogelijkheid ook voor het indienen van moties en amendementen. En die verzoek ik dan u ook in de eerste termijn te doen. Eventueel nog vragen te stellen of vragen mee te geven aan het college, zodat het college daarna op kan gaan reageren. Wie kan ik voor de eerste termijn van de raad het woord geven? Mijnheer Pel, Hart voor Blaricum.

De heer Pel: Normaal moet ik altijd veel sneller mijn vinger opsteken om aan het woord te komen, maar dit keer niet. Zoals gezegd vinden wij de begroting, en dat heb ik al eerder gezegd, we zijn geen kortzichtige partij, maar wat begrotingen betreft kunnen we beter maar gewoon één jaar vooruit kijken. Dat heeft veel meer zin ook. Bovendien is het zo dat er in 2026 is er nog eens verkiezingen, gemeenteraadsverkiezingen namelijk. Dus over je graf heen regeren wordt dan al moeilijker. Nogmaals, onze partij is ervan om zaken niet uit te stellen, maar om te proberen om in 2025 ook al de koe bij de horens te vatten. Daar waar wij zien dat er met meer verstand gekeken kan worden. Daar reken ik niet toe dat we lopende projecten ineens gaan afblazen. Zoals Le Coultre-dreef of Bergweg, Meentzoom. Want het zijn gewoon projecten die voortkomstig zijn uit onze gemeentelijke verkeer- en vervoersplannen. Die al bij wijze van spreken onder... Die wij al onder verantwoordelijkheid van de vorige wethouder hiervoor al hebben opgestart. Dus ik begrijp niet zo goed waarom dat nu ineens de bezuinigingsdrift zo ineens naar voren komt. Dit zijn overwegingen die goed gebaseerd zijn, die we met zijn allen besproken hebben. Die bijdragen aan de infrastructuur van ons dorp en die ook bijdragen aan de karakteristieke uitstraling van het dorp, waar we met zijn allen naar koesteren. Dus dat ten eerste. Wij zoeken met name, en dat is ook, dat heb ik aangegeven...

Mevrouw Boersen-de Jong: Voorzitter, zou ik een interruptie mogen plegen?

De voorzitter: U mag een interruptie plegen, maar wel als iemand de zin heeft afgemaakt, normaal gesproken. Maar gaat uw gang, mevrouw Boersen

Mevrouw Boersen-de Jong: Want de heer Pel gaat over op het volgende onderwerp. Ik had al wat eerder willen interrumpen. De Le Coultre-dreef, daar hebben we nog helemaal geen geld voor gevoteerd volgens mij. Dus het besluit is absoluut niet genomen. Datgene wat mevrouw Claushuis heeft verteld, dat onderschrijven wij. Wij onderschrijven niet de mening van de heer Pel dat de Le Coultre-dreef al in het GVVP gestaan heeft. Want de Le Coultre-dreef maakt volgens mij geen onderdeel uit van het GVVP. Het enige onderdeel wat wel in het GVVP stond, wat te maken had met de Le Coultre-dreef, was het toestaan van het vrachtverkeer op de Le Coultre-dreef. Dat is door de raad uit het GVVP gehaald. En de rest van de Le Coultre-dreef is een apart project geweest op

initiatief van een groep bewoners die op de avond of de dag van de B100 bij elkaar gekomen zijn en die daar ook dan dat initiatief genomen hebben.

De voorzitter: Dank u wel. GGVP, voor de luisteraars en voor de toeschouwers.

Mevrouw Boersen-de Jong: Gemeentelijk Verkeer en Vervoer Plan.

De voorzitter: Dank u wel. Dan gaan we naar de heer Pel terug.

De heer Pel: Ja, ik was eigenlijk al van plan om even koffie te gaan halen, want ik dacht even dat dit een betoog aan het worden was in plaats van een interruptie. Wij hebben in dit huis de gewoonte om een interruptie kort in een paar zinnen te doen, niet een heel betoog. Ik heb al gezegd dat wij lopende projecten, en daar bedoel ik onder andere de Bergweg, Meentzoom mee, en wij hebben al eerder natuurlijk in deze raad al een soort voorontwerp voor de Le Coultre-dreef ook al besproken en ook al de budgettaire consequenties van 1,6 miljoen, die weten wij ook al. Dus dat is iets verder dan dat. Daar ga ik in mijn begroting niet verder over spreken, maar ik constateer alleen dat in dit huis ineens een wind waait die lijkt alsof we nu ineens onze projecten gaan afblazen. Omwille van een normaal boekhandkundig feit dat als wij een investering doen, dat we die over een langere termijn van 40 jaar, net alsof je een huis koopt, wordt die ook in 30 jaar afbetaald, dat we dat doen. En dat betekent ook dat de eerdere projecten die we al gedaan hebben, of die lopen, die lopen natuurlijk weer af en daar komt weer geld van vrij. Zo werkt het spel, het financiële spel. Ik neem dat mevrouw Boersen niet kwalijk, omdat zij niet de financiële woordvoerder is van haar fractie, maar zo zit het wel in elkaar. Ik wil over de begroting zelf dan opmerking maken, over de post die wij hebben voorzien voor de uitbreiding van formatieplaatsen in de BEL, zowel op openbare veiligheid als voor asielopvang, die wij vooralsnog bekostigen uit de reserves opvang Oekraïne. Daar is een uitleg over gekomen, er zijn ook technische vragen over gesteld. De vraag is wel, hoewel ook accountants ernaar gekeken hebben om te zeggen, dat zou je de eerste drie jaar wel kunnen doen, om te bekostigen uit iets wat eigenlijk incidenteel geld is. Als je mensen gaat aannemen, is dat nooit incidenteel, want je ontslaat ze niet na drie jaar. Dus je houdt ze aan en dan is het wel gepast om te weten, wat ga je dan na die drie jaar doen. Dan komen ze dus gewoon op de payroll van de Bel en moeten wij ze gewoon structureel gaan betalen, net zoals Laren en Eemnes dat ook gaan doen. Dus dat is wel een vraag die ik heb, hoe we daar tegenaan kijken. Mijn fractie is daar eigenlijk op tegen om structureel, om incidenteel geld voor structurele zaken aan te wenden. Daar wil ik het even in eerste termijn bij laten. Voor het overige heb ik weinig opmerkingen over de begroting, anders dan dat die er gezond uitziet.

De voorzitter: Dank u wel. Dan kijk ik verder rond. Mijnheer Oyens van de VVD.

De heer Oyens: Dank u wel, voorzitter. Zoals we hebben gezegd, de begroting, en in feite is dat unaniem ook gezegd, ziet er degelijk en goed wel doortimmerd uit. We kunnen daar het college voor bedanken, want dat is in het verleden wel eens anders geweest. Maar wij zitten hier in Blaricum op dit moment nog in een gemeente waar we financieel het goed hebben, laat ik het zo zeggen. Maar we kunnen natuurlijk niet ontkennen dat het in de toekomst wat minder wordt. Maar daar verbaasde mij dan ook een opmerking van De Blaricumse Partij dat de investeringen die we nu doen tot ver over ons graf doorlopen. En dat is wat de heer Pel ook zegt, maar dat soort boekhoudkundige zaken zijn doodnormaal. Dat moet eigenlijk voor iedereen heel normaal zijn. En door het ooit toestaan van een investering in een gemeente weet je dat jarenlang, en dat kan soms wel eens 40 jaar lang zijn, er op de begroting een kostenpost staat. Dus dat daar opeens een opmerking over gemaakt wordt van, over je graf heen regeren, verbaasde mij hooglijk. Alsof wij hier als kleine kinderen zitten die het niet weten. Dat is één ding. Het tweede is dat ik het goed vind dat wij met zijn allen hier toch even hebben

stilgestaan bij de toekomst. Wij hebben als VVD gevraagd ook aan het college of zij bereid zijn om ons inzage te geven. Want het schijnt zo te zijn dat daar al over nagedacht is en hulde daarvoor. Dat mocht er in de toekomst, want wij zijn natuurlijk een beetje in slaap gewandeld door altijd maar een circulaire te krijgen. Of het nou een zomer-, herfst- of voorjaarscirculaire is, waar er bijna, eigenlijk bijna altijd, zeg maar altijd, het voor de gemeente Blaricum beter uitziet dan wij voorzien hadden. Daar word je een beetje lui van. Heel eerlijk gezegd. En dus iedereen denkt van, oh god, oh god, er komen ravijnen aan, die blijken later een slootje te zijn. En nu denkt iedereen van, we regeren nog een jaartje voort en daarna zal het ook wel weer meevallen. Dat zou hopelijk best wel kunnen. En daarom hebben wij als VVD gevraagd aan het college, hebben jullie een plan B? Stel je voor dat de overheid zegt van, het is klaar, jullie hebben genoeg geld gekregen van ons en zoek het verder zelf maar uit. Wat gaan we dan doen? En daar, ik heb begrepen dat dat plan er wel is. En ik ben, en wij als VVD zijn bijzonder geïnteresseerd in, waar hebben jullie aan gedacht? Want we kunnen met zijn allen wel met kaasschaven over alle uitgaven heen gaan, maar dat levert maar heel weinig op. En dan moet ik toegeven dat er een aantal mensen hier hebben gezegd, de OZB verhogen moeten we toch eigenlijk ook wel, zij het heel ver in ons achterhoofd, in gedachten houden dat dat wellicht ooit wel eens een keer mogelijk zou kunnen zijn. En dat vind ik wel een eerlijke uitspraak. Want zeg nooit nooit. Dus zover is de VVD hier wel content mee, hoe wij als raad er nu op dit moment mee om gegaan zijn. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Dan kijk ik verder. Mijnheer Meijer van D66.

De heer Meijer: Dank u wel, voorzitter. Het verbaast mij hogelijk dat er nu plotseling weer een discussie wordt opgerakeld over de Le Coultre-dreef. We zijn met de Le Coultre-dreef jarenlang, ik denk dat met die werkgroep die we hebben aangehoord, of althans een aantal van deze raadsleden hebben aangehoord, voldoende tijd gehad om al onze bedenkingen erover los te laten. Ik moet zeggen, ik vind het heel erg vreemd, want als je het toch gaat bezuinigen, dan zijn er toch wel meer posten dan deze post waar je naar kunt kijken. Dus ik vraag me echt af waarom, na al die discussie en al die jaren, die moeite die we in hebben gestoken en die werkgroep er ook in heeft gestoken, dat we nu deze discussie weer gaan voeren. Dus dat is eigenlijk mijn vraag aan mevrouw Boersen en ook aan het CDA, mevrouw Claushuis.

De voorzitter: Dank u wel. Iemand anders die in eerste termijn nog het woord wil voeren? Dus u mag ook hier op reageren, maar dat is wel ook meteen uw termijn. Mevrouw Claushuis van het CDA.

Mevrouw Claushuis-Rademaker: Dank u wel. Dat je ergens heel lang over praat en allerlei ideeën hebt, wil nog niet altijd zeggen dat het dan per se door moet gaan. En er is ook een uitspraak van, beter ten halve gekeerd dan ten hele gedwaald. Want kijk, dat er onderhoud moet gepleegd worden aan wegen, dat is onze taak. En dat er ook iets moet gebeuren aan de Le Coultre-dreef, maar er ligt nu een plan wat heel ver gaat, waar zelfs grond voor aangekocht moet worden. En dan kan je je afvragen, welk nut dient deze uitgave? En we hebben nog niet eens een voorstel gehad van hoe groot überhaupt die uitgaven zijn. Dat zijn grote uitgaven. Dus als raad hebben we nog geen voorstel gehad. En ik ben het met u eens dat er al heel lang over gepraat wordt, maar dat wil niet zeggen dat je dan bij nader inzien toch weer iets ter discussie kunt stellen. En dat je zegt van, misschien moeten er gaten gemaakt worden, andere lantaarnpalen, weet ik veel wat. Maar doe dat dan op een andere manier. En het is nog geen plan wat er loopt, zoals de Bergweg en de Meentzoom. Dat is allemaal financieel onderbouwd. Maar dit nog niet. Dus ik vind dat we daar zeker een discussie over moeten voeren. Ondanks dat er een werkgroep heel druk mee is geweest. Dus dank u wel.

De voorzitter: Was dat ook uw eerste termijn meteen? Dank u wel. Dan kijk ik verder rond. Mevrouw Kukupessy, PvdA/GroenLinks.

Mevrouw Kukupessy: Dank u wel. Zoals iedereen zegt is het een hele positieve begroting dit jaar. En we denken allemaal aan bezuinigen in de toekomst. Kaasschaafmethode heb ik al gehoord. En het opschroeven van de OZB eventueel. Wat ik nu interessant is, is wat onze inwoners zouden willen. Is het mogelijk dat we een poll opzetten om te kijken wat inwoners willen. Ik denk dat inwoners het helemaal niet erg vinden namelijk als de OZB iets omhoog gaat. Als de voorzieningen die we hebben kwalitatief maar heel goed blijven. En ik denk dat je dat duidelijk aan moet geven. En dat er dan een keuze gemaakt kan worden. Wij kunnen die keuze wel maken, maar een poll zou ideaal zijn.

De voorzitter: Ik zie een interruptie van de heer Pel.

De heer Pel: Wat dacht u van verkiezingen?

De voorzitter: Mevrouw Kukupessy.

Mevrouw Kukupessy: Ja, dat is ook een goede. Maar we moeten niet voor die tijd al, want in '26, of de volgende begroting, moeten er misschien al keuzes gemaakt worden. En dan is het laat.

De voorzitter: Dank u wel. Was dat uw termijn, mevrouw Kukupessy? Mevrouw Boersen, van De Blaricumse Partij.

Mevrouw Boersen-de Jong: Ja, over de Le Coultre-dreef is inmiddels al heel veel gezegd, daar ga ik dan maar niet zo heel veel op in. Ik heb mijn financieel deskundige, die heeft berekend dat het toch echt wel grote bedragen zijn die ieder jaar op de begroting staan. Tussen de ton en de anderhalve ton. En dan praat ik over de Bergweg, Meentzoom en de Le Coultre-dreef. Maar het zijn toch echt grote bedragen die zo lang op de begroting blijven staan. Dan een opmerking over de Wmo. Ook wij zien dat de Wmo een kostenpost is die heel hoog is. Wij moeten grote uitgaven doen om dat allemaal te betalen. In de commissie heeft de wethouder gezegd, natuurlijk is het veel geld. Ik wil het eigenlijk ook een beetje relativiseren. Het is veel geld, maar wij zitten absoluut niet bij de topgemeenten die het meeste geld hiervoor nodig hebben. Dus ik wil ook nog...Natuurlijk, ik maak me ook zorgen. Maar niet zo grote zorgen dat ik denk dat daar nu echt het mes in gezet moet worden. We moeten wel heel goed kijken naar met name de jeugdzorg. Maar dat is in goede handen van de wethouder. Die kan er misschien straks in haar instantie nog iets over zeggen. Maar zo dramatisch als hier vanavond over gesproken is, denk ik dat dat niet nodig is in het toch relatief rijke Blaricum. Er zijn mensen die onze steun daarin echt heel hard nodig hebben. Dan het laatste wat ik heb opgeschreven is 1,6 miljoen. Ik ken dat bedrag van 1,6 miljoen ook. Dat was dan voor de Le Coultre-dreef. Wij kunnen niet in de toekomst kijken, maar ik schat in dat die 1,6 miljoen te weinig is voor het plan wat nu aan het in wording is. Maar we zullen zien. Ik hoop dat het bij 1,6 miljoen blijft. Voorzitter, verder, wij gaan niet in tweede instantie verder nog iets zeggen. Wij zullen van harte instemmen met deze begroting.

De voorzitter: Dank u wel. Dan ga ik over naar de termijn van het college en dan geef ik als eerste het woord aan mevrouw Kennis.

Wethouder Kennis: Dank u wel, voorzitter. Laat ik beginnen met dat ik dacht dat we misschien een hele korte schorsing hadden. Maar ik begreep dat we dat niet doen. Dat is ook verder niet zo erg, maar dan kan ik de vraag van mevrouw Claushuis niet beantwoorden, want dat was een hele moeilijke over hoeveel we per inwoner kregen. U ging allerlei bedragen door elkaar delen en zei dat

mevrouw Lanphen een andere berekening had gemaakt. Ik dacht, ik vraag het even aan onze Brahim die op de gang zit. Maar dat kan ik dus nu niet doen, want we schorsen niet. Dus u krijgt dan, sorry, maar daar weet ik geen antwoord op.

De voorzitter: Mevrouw Kennis, ik moet eerlijk zeggen, ik vind dat ook een redelijk technische vraag. Dus die had ik ook niet verwacht hier in de raad. Als u daar nog een antwoord op geeft, ik neem aan dat dat niet van toepassing is of u dan wel of niet voor de begroting stemt. Dus dat u daar alsnog later antwoord op krijgt is prima, maar ik zou inderdaad zeggen dat u daar nog antwoord op krijgt, maar niet nu in de termijn van het college.

Wethouder Kennis: Oké, dank u wel. Ik dank u allen voor uw dank die u heeft uitgesproken. En die zal ik zeker overbrengen aan onze ambtenaren die heel erg druk bezig geweest zijn om deze begroting weer voor u in orde te maken. En zoals ook door u ook aan is gegeven is dat door best onder grote druk gebeurd, omdat wij toch wel wisselingen hebben gehad in onze Blaricum adviseur. En ik heb in de commissie ook al aangegeven dat ik erg blij ben met de inzet die gedaan is vanuit de afdeling Financiën. En met name vanuit Brahim, dat wat hij gedaan heeft om in zo'n korte tijd toch dit voor u allemaal zo duidelijk op te schrijven. Dus die dank geef ik heel graag door. De begroting die wij vanavond behandelen en ook vaststellen is de begroting waarin de septembercirculaire nog niet was verwerkt. Dus we praten over een begroting die er anders uitziet dan inmiddels de situatie er uitziet. Dat maakt het heel erg lastig natuurlijk. Dat maakt het ook lastig voor de inwoners als die nu over de begroting horen wat de stand van zaken is, want die is niet meer wat in dit boekwerk staat wat ter inzage ligt. De septembercirculaire heeft gelukkig een veel positiever effect gehad dan wij verwacht hadden. Wat inhoudt, zoals ook al door een paar van u is gezegd, dat we voor '25 heel ruim, maar ook voor '26 en '27 eigenlijk geen problemen voorzien. Nou is een circulaire, waar we het ook in de commissie over gehad hebben, altijd zeer, onbetrouwbaar is misschien bijna het woord dat je daarvoor moet gebruiken. Ik ben iedere keer verbaasd als ik een circulaire krijg wat daar dan allemaal weer voor nieuwe dingen in staat. Dus het is geen enkele garantie dat de septembercirculaire van dit jaar over september in '25 nog steeds dezelfde cijfers gaat geven als die wij nu voorzien. Wel voor '25, dat staat vast. Dat is geen probleem. Maar de jaren daarna zou het zeker zo kunnen zijn dat wij moeten gaan nadenken over, hoe houden wij onze begroting sluitend. Daar hebben we het in de commissie ook al over gehad. Wij zullen u als college zeker daar een voorstel over doen, maar het is ook aan u als raad om ervoor te zorgen dat u iedere keer heel goed nadenkt waar u ja tegen zegt. Wat u voorstelt. Wat heeft het voor financiële gevolgen op de lange duur. Dus het is natuurlijk de raad die in principe uiteindelijk bepaalt wat er wel en niet in een begroting komt te staan. Investerings, ben ik eens met mevrouw Boersen, dat is inderdaad iets wat lange termijn drukt. Maar het hebben van een op een goede manier onderhouden openbare ruimte is erg belangrijk. En op het moment dat je daarin minder begint te doen dan dat je zou moeten doen krijg je dat absoluut terug. Ik heb dat van diverse, in diverse gemeenten gezien waar bezuinigd is op openbare ruimte. Die vervolgens na een aantal jaren daar gigantische investeringen moesten doen om ervoor te zorgen dat al die enorme gaten die overal vielen weer werden opgelost. Dus investeringen, klopt is drukt op de komende jaren, maar is denk ik wel noodzakelijk om daarvoor te zorgen dat de openbare ruimte er fatsoenlijk uitziet. En zoals de heer Oyens aangaf, dat is altijd al zo geweest. En wat de heer Pel ook zei, het ene vervalt en het nieuwe komt ervoor in de plaats. Dus het is boekhoudkundig denk ik geen probleem als je investeringen pleegt. Als je maar in de gaten houdt hoeveel, uiteraard moet je daar op letten. Uw verhalen over de OZB teruggave daar heeft de heer Pel op gereageerd. Ik ben dat eens met wat de heer Pel aangaf. We hebben wel op de GAD teruggegeven, maar nooit op de OZB. OZB is iets waarvan je kunt zeggen, op een gegeven moment als je zou moeten bezuinigen kan je de inkomsten verhogen. Dat doe je dus door de lasten onder andere de OZB. Maar dat is iets wat je als laatste pas doet. Tenminste, is tot nu toe altijd de policy

van deze raad geweest. Eerst kijken waar je kunt bezuinigen op uitgaven voordat je gaat bezuinigen, of voordat je gaat verhogen op inkomsten. Ik neem aan dat dat nog steeds zo is. Ik kan u trouwens wel vertellen dat de provincie inmiddels onze begroting heeft goedgekeurd. En daar helemaal blij mee is. En heeft aangegeven voor volgend jaar op een normale wijze toezicht op de begroting te zullen hebben. Als voor een gemeente die dus een goede begroting heeft ingediend. Dus dat is in ieder geval een leuke mededeling. De OOV medewerker. We hebben geprobeerd om u uit te leggen in de antwoorden van de technische vragen waarom we dit gedaan hebben. Dit is een gezamenlijke met zijn drieën besloten investering die op dit moment voor de andere gemeenten, in ieder geval voor de gemeente Eemnes lastig lag. U heeft aangegeven dat Eemnes en Laren, iemand van u heeft aangegeven dat Eemnes en Laren alle twee er niet goed voor stonden. Dat is niet correct. Dat was u, mijnheer Wiegel. Laren heeft geen, niet de problemen die... Eemnes heeft grote problemen, Laren heeft op dit moment geen problemen. Voor '25 is die ook goed sluitend. Eemnes niet. Maar goed, in ieder geval hebben we om die reden gezegd, we willen nu die drie OOV medewerkers kunnen aanstellen, want die hebben we echt nodig. Die gaan bijvoorbeeld onderzoeken voor de VVD wat de mogelijkheden van camera toezicht zijn. Om maar iets te noemen. We hebben daar nu geen capaciteit voor binnen de BEL. We willen gewoon heel graag meer op veiligheids capaciteit hebben, zodat we ook dingen kunnen gaan uitzoeken. Behalve alleen maar de going concern te doen. We hebben toen gezegd, we nemen voor '25 in de begroting op tegen de gemiste Bel-uren. We hebben hem niet verder opgenomen, alleen maar voor '25. En op het moment dat we zeggen, dat u zegt, maak er een structurele post van, dan gaat hij vanaf '26 gewoon regulier in de begroting meelopen als een structurele post. Want dat kan onze begroting makkelijk hebben. Maar ik denk dat het beter is dat we daarvoor, dat als u voor dit jaar accepteert, dat we het op deze manier dekken. Dat we met elkaar straks daarover gaan praten als we ook gaan praten over die projectorganisatie waar we het over gehad hebben. Die we eventueel voor alle vluchtelingen hier binnen de BEL zouden willen, in het leven willen roepen. En daar moet ook een dekking voor gevonden worden. Dus het lijkt mij het beste dat we dat op dat moment gezamenlijk met elkaar bespreken. En niet hier nu in de begrotingbehandeling. Even kijken of ik nog iets mis. De VVD, ik heb u al antwoord gegeven, mijnheer Oyens, dat ik ga kijken en dat wij zeker met ideeën naar u toe gaan komen. Maar dat ik ook hoop dat u zelf heel goed oplet. Want dat blijft absoluut noodzakelijk. De GroenLinks-fractie wil dat ik een poll voor de OZB uitzet. Ik denk dat u daar, dat als raad zelf zou kunnen aangeven dat u bij de volgende dingen, enquêtes die we hebben bijvoorbeeld dat zou naar voren zou kunnen brengen. Maar op dit moment hebben wij een begroting die niet toept om bezuinigen. En ik denk dat je dan ook op dit moment beter, zou ik zeggen, niet moet praten over eventuele verhogingen van OZB. Zou ik adviseren. Maar ik ga er in principe niet over. Ik heb het gevoel...

De voorzitter: Ik zag nog een vraag van het CDA over of er opgelegd kan worden om die onbenutte belastingcapaciteit in te gaan zetten. Die had mevrouw Claushuis in haar beschouwing opgenomen.

Wethouder Kennis: Ja, dat kan opgelegd worden op het moment dat je een artikel 12 gemeente wordt. Op het moment dat je als provincie, dat de provincie vaststelt dat de begroting op een dusdanige manier is, dat zij daar een preventief toezicht op, of nee, niet een preventief, maar dan, ja precies die, toezicht gaan houden. Op dat moment gaat de provincie dus zeggen wat je wel en niet mag doen. En als je dan uitgaven te doen hebt die niet gedekt kunnen worden, dan kan de provincie zeggen, je gaat je OZB maar verhogen. Dus op die manier wel, ja, maar verder niet. Dus zolang wij een normaal sluitende begroting hebben en normaal alles functioneert, kan de provincie ons nooit opleggen dat we OZB moeten verhogen. En we hebben die afspraak gemaakt dat we dat met die communicerende vaten laten werken, waardoor we in principe de opbrengst van onze OZB stabiel is. Dus op het moment dat de huizen erg veel goedkoper zouden worden, gaat automatisch de OZB omhoog, om ervoor te zorgen dat de totale opbrengst van onze OZB op hetzelfde niveau blijft. En

daar is onze begroting op dit moment ook voor de langere termijn op gebaseerd. Heb ik daarmee wel alle vragen beantwoord, voorzitter?

De voorzitter: Ja, volgens mij wel, maar kijk even rond.

Wethouder Kennis: En even voor het publiek is het misschien nog leuk om te zeggen dat ik alle fractievoorzitters gewaarschuwd heb, dat als ze hier iets verkeerd zeiden, dat ik ze zou knijpen. Maar dat ik dat niet heb hoeven doen.

De voorzitter: Ik kijk even verder rond, waren daarmee ook alle vragen die er nog waren vanuit de raad beantwoord? Mevrouw Lanphen, had u een vraag? U wilde nog de termijn van het college gebruiken.

Wethouder Lanphen: Ik wil graag nog reageren op een aantal dingen die gezegd worden over het sociaal domein. Dus daar mag ik wel op reageren, toch?

De voorzitter: Gaat uw gang, mevrouw Lanphen.

Wethouder Lanphen: Hartelijk dank. Want ik voel me natuurlijk aangesproken door een aantal van de sprekers die heel erg omineus over het sociaal domein doen. Dat hebben wij met elkaar natuurlijk ook gedaan, maar de heer Pel zegt, het is 44 procent van onze uitgaven. Zo wordt het ook gepresenteerd in de huidige begroting. Maar ik wil daar wel bij opmerken dat daarin opgenomen zijn de ontvangsten en de uitgaven die wij op dit moment even gelijk inschatten voor de opvang van de Oekraïners. En dat is 17 procent van onze totale baten die we krijgen dus als je die 44 de 17 aftrekt hebben we voor ons sociaal domein, ons regulier sociaal domein hebben we 17, 27 procent van de totale uitgaven gaan daarover. Dan denk ik, wat moet je als gemeente zijn? Je moet als gemeente, en wij zijn een gemeente met een grote algemene reserve en ook een groot aantal bestemmingsreserves, we zijn zoals sommigen ook zieden, een rijke gemeente. Je moet zorgen voor een prettige leefkwaliteit, maar ook voor een goede leefkwaliteit voor mensen. En de mensen die het zelf niet helemaal kunnen redden die kunnen wel heel erg genieten van mooie geknipte heggen en goed onderhouden wegen, maar het allereerste wat mensen nodig hebben zijn gewoon de primaire levensbehoeftes en dat is een dak boven het hoofd, het eten en veiligheid. Daar moeten wij met elkaar denk ik ook in willen investeren. En als wethouder sociaal domein ben ik absoluut druk bezig om te kijken hoe wij de wettelijke taken, want die hebben wij, de Wet maatschappelijke ondersteuning en de Jeugdwet en de Participatiewet dat zijn allemaal wettelijke taken waarin omschreven is wat en op welke manier mensen gebruik kunnen maken van deze ondersteuning en deze financiële vergoeding vanuit de gemeente, hoe we daarop heel erg prudent kunnen handelen. Een van de voorbeelden die we hebben gehad met elkaar is dat wij de inkomenstoets hebben ingevoerd voor de hulp bij het huishouden. Dat wij allemaal zagen dat mensen met heel veel inkomen, maar wel een heel erg kwetsbare situatie, een financiële ondersteuning vroegen van de gemeente, want dat was allemaal mogelijk. Dat vonden wij toch eigenlijk met elkaar, eigenlijk een soort misbruik maken van de mogelijkheden en ook enorm kosten opdrijvend. Dus hebben wij ook twee jaar geleden ingevoerd dat die inkomenstoets wordt uitgevoerd. Dan vraagt de VVD mij om onconventionele maatregelen, wat was het ook alweer? Onconventionele maatregelen te overwegen. Dan denk ik dat het ook niet alleen maar op het sociaal domein zou moeten gelden, maar ook op andere terreinen waar onconventionele maatregelen genomen zouden moeten worden om onze financiën op orde te houden. Dan duid ik erop dat de sfeer hier heerste van de oude begroting, laat ik het zo maar zeggen, meerjarenraming, waarin wij met elkaar inderdaad al heel snel veel geld tekort zouden komen. Maar dat naar aanleiding van de meicirculaire, ik heb het er net even bij zitten schrijven, wij ervan uitgaan dat we de eerste

komende drie jaar we 1,23 miljoen overhouden. Dus ik vraag me ook af of wij zo omineus met elkaar hier moeten spreken en zeker ook voor de inwoners die allemaal het gevoel krijgen, wat is hier aan de hand? Terwijl er op dit moment eigenlijk nog helemaal niets aan de hand is. Ik zal zeker opletten hoe we de uitgaven in het sociaal domein in de pas kunnen houden, maar dat heb ik in de commissievergadering ook gezegd. En dat is misschien de aannname die mevrouw Claushuis deed, dat wij in het sociaal domein per inwoner, gewoon uitgespreid over alle inwoners, lang zoveel niet uitgeven, en dat wil ik ook helemaal niet, als andere gemeenten in Nederland. Dus ja, dat wil ik toch heel even graag teruggeven.

De voorzitter: Dank u wel. Zijn er dan nog anderen uit het college die daar nog een toelichting gaan geven of is dit voldoende? Dan kijk ik rond naar de raad. Zijn de vragen die u had nog voldoende beantwoord? Dan gaan we een tweede termijn in en daar gaf u al uw hand voor op, denk ik. Mijnheer Pel van Hart voor Blaricum voor de tweede termijn.

De heer Pel: Ja, maar ik heb in de beschouwing overduidelijk laten weten dat wat ons betreft twee zaken no-brainer zijn. Dat is het opeten van de reserves en dat is de OZB-verhoging. En ik zie wel een sfeer ontstaan, misschien aan de linkse kant, maar daar ben ik het wel van gewend, om dit soort zaken maar te gaan verhogen als het zo kan. Hij wordt trouwens verhoogd voor wat betreft inflatie ieder jaar, dus laat niemand het idee hebben dat hij helemaal niet omhoog gaat, maar de 4-5 procent zit er altijd wel op. En dat is voor ons dorp wel een belangrijk uitgangspunt. En wat in ieder geval de meeste partijen ook zeggen, wij willen het ook koesteren en ook als laatste redmiddel hanteren.

De voorzitter: Mijnheer Pel, mag ik u even voor mijn begrip even iets verduidelijken? U zegt, een no-brainer, bedoelt u dan dat het een no-go is? Dus dat u dat juist niet wilt? Of dat u een no-brainer zegt van, dat kan je sowieso inzetten.

De heer Pel: Ja, dan heb ik waarschijnlijk, maar ik denk dat ik in mijn betoog toch wel duidelijk heb laten doorschemeren dat no-brainer wat ons betreft een no-go is.

De voorzitter: Oké, dan is dat duidelijk voor uw voorzitter.

De heer Pel: Ik wil nog eventjes aangeven, want het komt niet zozeer aan de orde, maar dat is wel het geval. Wij zijn wel een gemeente die een behoorlijk aantal reserves heeft. En bij elkaar opgeteld, en algemene reserves, en bij elkaar zitten we over de 50 miljoen als ik het wel heb. Daar zitten ook bestemmingsreserves in. Dus ga ervan uit dat bijvoorbeeld de renovatie van de Bijvanck, dat werd 35 miljoen genoemd. Die is al voor een groot deel gedekt met de reserves die we uit de eerdere spaarpotjes al hebben gedaan. En dus is de investering wat minder. Maar het gaat me hierom, als je kijkt naar het resultaat van 2025, dat wordt in '24 denk ik ook wel bewaarheid, zien wij dat onze renteopbrengsten uit die reserves ook bijna een miljoen bedragen. Dus als wij een miljoen of daaromtrent een positief resultaat maken in 2025, dan is dat, als je het even afpelt, zit er al 7,5 ton rentebaten bij, die erin zit. Dus je moet even goed kijken wat je gaat doen als je je eigen reserves gaat opeten. Het zou kunnen, maar dan weet je dat je dat dan weer kwijtraakt als de rentestand zo blijft als die nu is. Over het sociaal domein, het is zeker niet vanuit Hart voor Blaricum de bedoeling om de mensen die recht hebben op datgene wat zij nodig hebben in ondersteuning in hun leven, op diverse terreinen, om dat te gaan ontnemen. Dat is zeker niet het geval. Maar ik heb, en misschien dat het niet helemaal goed overgekomen is, maar ik heb in ieder geval gezegd ten aanzien van een aantal maatregelen, de nieuwe wetgeving, dat is een wetgeving die van Rijksweg op handen is, over jeugdzorg bijvoorbeeld. Die gaat er aankomen. Dat betekent dat jeugdzorg, dat misschien er ook delen van zijn, dat mensen zeggen, kieper nou niet alles over een muur bij een gemeente. Maar

sommige dingen zijn gewoon de taak van de ouders om kinderen op te voeden of de scholen, dat soort zaken. Dat kunnen wij als gemeenten heel moeilijk pareren, maar dat zal de Rijksoverheid misschien bij wetgeving wel gaan doen. Maar iets wat wij wel kunnen en wat wij zien in de samenwerking die wij hebben, omdat wij in de HBEL, het sociaal domein, ook voor een groot deel service, dat noem ik de minder-meer mentaliteit. En dat betekent dat, want je kan wel zeggen, het is nu nog maar 27 procent van de uitgaven, maar alle jaren toen wij ook die voorzieningen troffen, zaten wij op 40 procent. En dat percentage is echt niet zo veel. Wij zien in ieder geval wel in bedragen dat we ieder jaar een miljoen erbij plussen. En dat zijn de gegevens. Dus het percentage zegt in dit geval niet zo gek veel. U heeft gelijk, die Oekraïne-gelden zitten er ook bij en dat is natuurlijk zo. Maar het gaat me meer over die minder-meer mentaliteit. Het is niet zo dat wij, nogmaals, wij ontzeggen de inwoners niet, maar wij willen wel sturen op het feit dat wij, het wel eens lijkt alsof we denken dat het beste nog niet goed genoeg is voor heel veel mensen. En dat er misschien ook mensen en regelingen anders bekeken moeten worden. De huishoudelijke hulp die u zelf aanstipt, daar zien we nog allerlei beren op de weg om dat goed over de streep te trekken. We weten gewoon dat de gevallen, de bestaande gevallen, gerespecteerd worden. Dat zijn er al heel veel, die buiten beeld zijn. Zo zijn er dus tal van dingen waarvan je kan zeggen, als er regelingen komen, zullen we die tegemoet treden om te kijken of daar niet extra franje in zit. Dat is misschien een misplaatst woord in dit geval, op de regelingen. En dat die misschien meer dan noodzakelijk het gewenste effect hebben. Nogmaals, ik denk dat in Nederland, en niet alleen in onze gemeente, dat men wel ziet dat de houdbaarheid van het sociaal domein, door de kostenontwikkeling die plaatsvindt, dat dat niet eeuwig zo door kan gaan zoals het nu gaat. En dat is waar wij zelf ook iets mee kunnen doen. En niet kunnen zeggen, maar het overkomt ons, het zijn wettelijke regelingen, we zien het wel. En natuurlijk kunnen we op andere terreinen ook bezuinigen, voor zover we dat nodig hebben. Want nogmaals, wij zitten niet in de penarie financieel, ergens in 2028, telt dit op tot een verliesje van 166.000 euro. Dat is eigenlijk niets, dus laten we onszelf niet in de put praten. Wij hebben een mooi resultaat neergezet, begrotingstechnisch, moeten we ook nog maar waarmaken, want dit is nog allemaal lucht. En dat zien we volgend jaar dan wel, hoe dat komt. Dus dat wil ik daar nog even aan toevoegen, zoals wij daar in ieder geval in zitten. Nogmaals, niet alleen de pijlen richten, maar dat is ook de vraag die we gesteld hebben op het sociaal domein. Die we gesteld hebben, waar zitten de risico's volgend jaar? En daar is het antwoord op gegeven, die zit eigenlijk gewoon op het sociaal domein, in grotendeels. En dat is niet een verwijt naar de bestuurders hierover, want het is een hele lastige en weerbarstige materie. En daar doet onze wethouder stinkend haar best voor om dat goed te doen. En dat doet ze in onze ogen goed, maar wij willen haar die boodschap toch wel meegeven, hoe wij er tegenaan kijken. Dank u wel.

De voorzitter: Ik krijg even een technische interruptie uit het college. Een hele korte. Mevrouw Kennis.

Wethouder Kennis: Ja, ik weet dat ik in de tweede termijn niks meer mag zeggen, maar ik hoor de heer Pel net zeggen, we hebben altijd een indexatie van 4, 5 procent of zo op die OZB en voordat dat een eigen leven leidt, de indexatie is 3 procent. En dat scheelt, 3 of vijf 5 nogal een verschil voordat de inwoner of de pers denken van, oh. Nee, 3 procent.

De voorzitter: Dank u wel. Het is duidelijk, mevrouw Kennis. Dan ga ik naar mevrouw Boersen van De Blaricumse Partij.

Mevrouw Boersen-de Jong: Ik was niet van plan om gebruik te maken van de tweede instantie, maar twee opmerkingen. Ik heb niet zoveel woorden nodig als de heer Pel. Ik was heel blij met de bijdrage van de wethouder sociaal domein. Zij heeft veel mooier verwoord wat ik in eerste instantie ook al had gezegd. Mijn dank daarvoor. Wij staan er exact zo in zoals u heeft verwoord. Mensen die het nodig

hebben, hebben niet heel veel aan een mooi geknipte heg. Dat vinden ze ook leuk, maar er zijn andere prioriteiten. Dat is de eerste opmerking. Richting de heer Pel, de heer Pel zegt, het lijkt erop of het in Blaricum het beste nog niet goed genoeg is. En dan kan hij heel veel woorden gebruiken met van, wij vinden ook dat de mensen geholpen moeten worden enzovoort, enzovoort. Maar toch klinkt in zijn verhaal iets door van, het mag allemaal wel wat minder. En nou ja, rijke gemeente en dan verwijst ik nog weer naar het verhaal van wethouder Lanphen. Dan de tweede wat ik wil zeggen is dat ook De Blaricumse partij geen voorstander is van een verhoging van de OZB. En daar sluit ik me aan bij de heer Pel. Alleen een verhoging met het indexeren van de OZB, dat is natuurlijk prima. En Blaricum indexeert met 3 procent. De gemeente Huizen indexeert met 4 of 5 procent. Dus wij doen het eigenlijk nog heel beperkt, die indexering. Daar zijn we ook blij mee. Dank u.

De voorzitter: Dank u wel. Dan kijk ik verder. Mijnheer Uitendaal van D66.

De heer Uitendaal: Dank u wel, voorzitter. Het is niet onze bedoeling om de zaken complexer te maken. We kregen net een uitleg over wat er zou gebeuren als een gemeente artikel 12 wordt en dat dat dan afgedwongen kan worden door de provincie dat men alsnog de OZB ruimte gebruikt. Ik weet dat er geen tweede termijn officieel is voor het college, maar ik kan me ook voorstellen dat nu of in de toekomst de Rijksbijdrage uit het gemeentefonds mogelijk mede afhankelijk gemaakt gaat worden van de OZB ruimte die je gebruikt. Dus dat is misschien ook iets wat we in het achterhoofd moeten houden. Bedankt.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Pel.

De heer Pel: Maar dat is toch al het geval. Wat u zegt is het geval. Want namelijk, als je die OZB ruimte die er nu is, niet gebruikt, dus niet verhoogt, de OZB, dan kort de overheid jouw gemeente uitkering. Want die zegt dan gewoon, ik ga jullie meer geld geven, terwijl je zelf verzuimt om de OZB te verhogen. En artikel 12 gemeenten, die dus echt maar een janboel van maken, die hebben natuurlijk geen keuze. Die moeten wel hun OZB, zie Wijdemeren, zie gemeente Amsterdam, 25 procent, verhogen om dingen nog rond te krijgen. Maar dat is het, denk ik.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Uitendaal.

De heer Uitendaal: Dank, voorzitter. Dat is duidelijk, maar laten we ons niet blind staren op wat de provincie gaat doen als het artikel 12 wordt. Er is een andere parameter die dus ook invloed heeft en die moeten we ook mee rekenen. Dat wilde ik al alleen maar zeggen. Bedankt.

De voorzitter: Dank u wel. Dan kijk ik verder voor de tweede termijn. Kunnen wij dan over...Ja, ik zie mevrouw Kukupessy, PvdA/GroenLinks.

Mevrouw Kukupessy: Dank u wel. Mevrouw Kennis had het over de poll voor de OZB-verhoging. Zo zou ik hem niet willen noemen. Het gaat erom, want niemand wil in principe OZB verhogen. Je zou wel gek zijn om dat te doen trouwens. Maar het gaat om een keuze om te maken straks. Gaan wij onze goede voorzieningen, gaan we die naar beneden bijstellen? Want dat zal moeten, er moet een keuze gemaakt worden. Wat willen de inwoners? Willen wij dat we dat doen, of willen we toch een verhoging van de OZB? En dat vind ik een goede om in de toekomst uit te zetten. Niet nu nog, want het gaat nu nog goed.

De voorzitter: Dank u wel. Dan kijk ik verder rond. Is het stuk rijp om nu in stemming te gaan brengen? Dan kijk ik rond. Zijn er nog stemverklaringen bij de begroting? Die zijn er niet. Zijn er tegen

stemmen voor de begroting? Die zie ik ook niet. En daarmee is het voorstel aangenomen. Van harte gefeliciteerd. Dat is toch altijd wel weer een mooi punt om weer een goede begroting te hebben voor het volgende jaar.

6. Vaststelling Stedenbouwkundig Plan Craibosch

De voorzitter: Dan gaan wij over naar het volgende agendapunt. En dat is de vaststelling van het Stedenbouwkundig Plan Craibosch. Wie uit uw raad mag ik daarvoor het woord geven? Mevrouw Boersen van De Blaricumse Partij.

Mevrouw Boersen-de Jong: Dit is meer het onderwerp waar ik me echt op heb ingewerkt. Dus fijn dat dit nu aan de orde is.

De voorzitter: Heeft u de hele avond op zich te wachten.

Mevrouw Boersen-de Jong: Ik feliciteer trouwens de wethouder met het unaniem aannemen van de begroting. Voorzitter, Craibosch. Wij hebben een nota van randvoorwaarden aangenomen in deze raad. Nu ligt voor het stedenbouwkundig plan. Wat doe je dan? Dan ga je een vergelijking maken tussen enerzijds, wat waren onze uitgangspunten en anderzijds, wat is opgenomen in het stedenbouwkundig plan? En dan richt ik me puur op de hoofdlijnen. En dan kom ik tot een conclusie dat lang niet alles overeenstemt met de nota van randvoorwaarden. En ik wil graag ingaan op vier elementen. Namelijk als eerste, de massaliteit en de vereiste aflopende bebouwing. Als tweede, het groen. Als derde, het aantal grondgebonden woningen en de goothoogte ervan, de woningen aan de Prins Hendriklaan. En tenslotte, wat voor ons het belangrijkste is, de grootte van de sociale woningen. De massaliteit. In de commissie heb ik geteld dat het 21 flats waren. Maar ik heb nog eens herteld en het zijn er 25. Het zijn 25 flats waarvan het merendeel zes bouwlagen heeft. En dat is 18 meter hoog. En sommige flats staan op 6 meter van elkaar. In het stedenbouwkundig plan wordt aangegeven dat de woningdichtheid 80 is. Dat is heel hoog. Want, het is natuurlijk alweer van een aantal jaren geleden, maar het was in het begin gebruikelijk 20 woningen per hectare. Laten we het optrekken naar 25, misschien naar 30. Maar 80 is wel heel veel. En als u dan bedenkt dat het terrein zelf 8,1 hectare is, maar de rand helemaal wordt ingenomen door groen. Dat is positief. Maar het betekent wel dat de netto bouwlocatie misschien maar de helft is. Ik heb het niet uitgerekend hoeveel het dan is. Maar als het de helft is, want als je de rand er helemaal van afhaalt, dan haal je eigenlijk heel veel grond eraf, van de bouwlocatie. En dan kom je uit op een 160 woningen per hectare. Als u een beeld heeft van de Blaricumse wijk of van andere terreinen waarop gebouwd is recent, dan heb ik nergens de 160 gehaald. Ook niet de 80. Het is echt ongekend veel. En wij vragen ons af of dat Blaricum waardig is. Wat betreft de aflopende bebouwing, ik heb dat in de commissie proberen uit te leggen. Ik heb toen gevraagd aan iemand om het aan de wethouder te geven, om te laten zien wat wij in de nota van randvoorwaarden hadden opgenomen. Maar in de nota van randvoorwaarden staat, aan de kant van de A1 mag de maximale hoogte van het ziekenhuis gebouwd worden. Dan moet u zich realiseren dat de maximale hoogte van het ziekenhuis maar een paar plekje is. Dat is echt niet veel. Dan midden in het gebied, de gemiddelde hoogte van het ziekenhuis. En vervolgens meer naar de Prins Hendriklaan de minimale hoogte van het ziekenhuis. Dus je krijgt, en dan ten slotte, het wordt dan vervolmaakt, voltooid met de grondgebonden woningen. Die lager zijn dan de minimale hoogte van het ziekenhuis. Voorzitter, het sluit af met villa's die een goothoogte hebben, conform de nota van randvoorwaarden, een goothoogte van 6 meter. U kent het plan ook. U kent het allemaal. Er staan hier villa's met een goothoogte van 10 meter. En er staan er, ik kom daar straks nog op terug, maar dat is even voor wat betreft de massaliteit en de aflopende bebouwing. Dan kom ik op het tweede onderwerp, dat is het groen. In de nota van randvoorwaarden staat opgenomen dat

60 procent van het totale gebied groen, een groene invulling moet hebben. Dan moet u zich voorstellen dat als je die hele rand ook meetelt, want dat tel je mee, want dat is het totale gebied, dan is er van die 60 procent al bijna alles in die groene rand. Dus ik vraag me echt af, hoeveel groen zit er nu nog in het bebouwde gedeelte van het plan? In de nota van randvoorwaarden daar staat letterlijk, iedereen heeft vanuit zijn woning zoveel mogelijk zicht op groen. Daar kan je alle kanten mee op. Maar toen wij het hebben opgeschreven hebben we er waarschijnlijk mee bedoeld, zoveel mogelijk groen tussen alle woningen. Maar wij vragen ons echt af of er wel ruimte is voor dat groen. Dan het derde onderwerp, dat zijn die grondgebonden woningen aan de Prins Hendriklaan. In de nota van randvoorwaarden staat dat daar 15 tot 18 woningen gebouwd mogen worden. Het stedenbouwkundig plan wat nu ter tafel ligt geeft 25 woningen daar aan. En ik heb u al gezegd, het zijn allemaal blokkendozen. Want ze worden allemaal met een plat dak, van een plat dak voorzien. Waardoor de goothoogte niet, zoals in de nota van randvoorwaarden staat 6 meter is, maar de goot is dan 10 meter. Want de goot zit bovenin. Voorzitter, en dan eigenlijk de sociale woningen. Er is al heel veel over gezegd. In het stedenbouwkundig plan zijn twee blokjes opgenomen waar sociale woningen in gebouwd kunnen worden. En ze hebben allemaal een afmeting van 25 vierkante meter. Het zijn 100 woningen. Want dat is 25 procent van het aantal reguliere woningen. Het aantal klopt. Maar de afmeting van de woningen, en ik vraag me af of je het een woning mag noemen, maar het is meer een kamer. Daar zijn wij geen voorstander van. En eigenlijk is de hele raad daar geen voorstander van. Want nog niet zo lang geleden heeft u unaniem een doelgroepenverordening aangenomen waarbij het college toen aangaf van, laten we uitgaan van 60 vierkante meter grondoppervlak. En toen heeft de raad bij motie van, bij amendement ingebracht, volgens mij toen door de VVD, geen 60 maar 40 vierkante meter van gemaakt. Oké dat is een meerderheid geweest die dat heeft geaccordeerd. Maar het is nog altijd meer dan de 25 vierkante meter die hier staat. Voorzitter, nou heeft de wethouder heeft de blaren op de tong gepraat. En heeft nog een memo er aan gewijd. En ons verzekerd van, het komt allemaal goed. Wij vragen ons dat af. Het zal misschien goed komen. Maar omdat wij graag de dingen echt ook duidelijk willen vastleggen en goed willen borgen, hebben wij toch gemeend een amendement te maken, om te borgen dat in ieder geval die 25 vierkante meter uit het plan gaat. Dat de doelgroepenverordening, dat die leidend moet zijn bij de bouw van de sociale woningen. En ja, de doelgroepenverordening gaat over meer dan alleen maar de sociale woningen. Maar daar houdt de projectontwikkelaar zich dan wel aan de metrages. Maar bij de sociale woningen nou net niet. Dus wij willen graag het amendement indienen om het te borgen. En wij menen ook dat we daarmee de corporaties een wat betere positie geven als zij gaan praten met de ontwikkelaar. Vertrouwen is goed, voorzitter, vastleggen geeft 100 procent zekerheid en duidelijkheid. Na vanavond, en dan sluit ik af... Oh, ik moet mijn amendement, dat zal ik zo direct indienen. Maar na vanavond, voorzitter, liggen er twee besluiten voor. Twee raadsbesluiten. De eerste is de nota van randvoorwaarden. En de tweede het stedenbouwkundig plan. En ik denk dat wij als raad, en ik hoop ook dat u dat met mij eens bent, dat wij volledig achter een stedenbouwkundig plan moeten staan. En niet moeten zeggen, ach, we zien in de toekomst wel wat hoe het gaat lopen. Ik zou dat zo jammer vinden. Want de ervaring leert dat je eigenlijk altijd heel erg duidelijk moet zijn om rottigheid, narigheid te voorkomen. Ik zal me beperken tot de dictum.

De voorzitter: Ik zie een interruptie, mevrouw Boersen. Mijnheer Pel, Hart voor Blaricum.

De heer Pel: Ik heb een vraag aan mevrouw Boersen, omdat zij haar betoog begon met allerlei dingen die zij niet zo mooi vindt over groen en andere dingen. Maar nu dient ze een amendement in en stel nu dat wij dat amendement aannemen, laat u dan al die andere punten vallen? Want dan neemt u ook het stedenbouwkundig plan aan.

De voorzitter: Mevrouw Boersen.

Mevrouw Boersen-de Jong: Dat is een hele interessante vraag. Daar heb ik ook meerdere keren met de griffier contact over opgenomen.

De voorzitter: De vraag ligt bij u, niet bij de griffier.

Mevrouw Boersen-de Jong: Nee, nou ja.

De voorzitter: U heeft het recht om ook dan niet er tegen te zijn. Dat kan. Maar de vraag is nu van de heer Pel van, als dit amendement aangenomen wordt, stemt u dan voor of tegen het plan?

Mevrouw Boersen-de Jong: En moet ik dat nu al zeggen voordat de discussie gelopen is? Het lijkt me wel verstandig om eerst even de discussie af te wachten.

De voorzitter: U heeft ook het recht om dat voor u te houden.

Mevrouw Boersen-de Jong: Ja, anders kunnen we het schriftelijk afdoen, als we allemaal al van tevoren ons standpunt hebben laten leiden en zonder dat we de discussie gevolgd hebben.

De voorzitter: De heer Pel heeft nog een interruptie.

De heer Pel: Ja, het is links of rechtsom. U begint uw verhaal, en ik kan me wel iets voorstellen, over die goothoogtes en over het groen. En dat het allemaal zo dicht en hoog en janboel is en Blaricum onwaardig. Ik heb u eerder wel eens horen zeggen dat u eigenlijk dat hele gebied niet tot Blaricum rekent. Dus ik verbaas me sowieso over de bezorgdheid.

Mevrouw Boersen-de Jong: Voorzitter, ter interruptie.

De voorzitter: Even de heer Pel zijn zin af laten maken.

De heer Pel: Even de zin, ik ben klaar hoor. Maar dan is het toch niet gek om te vragen van, u zegt dan ga ik het amendement in schieten en dan hoop ik daar de steun voor te krijgen. Maar dan vraag ik me af, tellen al die dingen niet die u net genoemd heeft?

Mevrouw Boersen-de Jong: Voorzitter, ik weet het nog niet. Ik weet nog niet wat ik ga stemmen straks.

De voorzitter: Mijnheer Pel, daar zult u het even mee moeten doen. Mevrouw Boersen, gaat u verder.

Mevrouw Boersen-de Jong: Wij hebben een amendement gemaakt en dat amendement luidt, bij het aantal sociale woningen vast te houden aan 25 procent van het aantal te bouwen reguliere woningen, genoemd in de nota van randvoorwaarden, waarbij de grootte van de sociale woningen tenminste voldoet aan de minimale afmeting opgenomen in de door de raad vastgestelde doelgroepenverordening.

De voorzitter: Dank u wel. En daarmee wordt het besluit dan aangevuld met dit tweede punt. Dat is uw voorstel?

Mevrouw Boersen-de Jong: Ja. Dat is het.

De voorzitter: Dank u wel. Dan kijk ik verder. Wie wil graag het woord voeren? Mevrouw Claushuis van CDA.

Mevrouw Claushuis-Rademaker: Dank u wel, voorzitter. Ik wil even beginnen met op te merken dat het Tergooi-terrein geen eigendom is van de gemeente. Dat is misschien overbodig, maar voor degenen die luisteren. Dus wij hebben alleen maar een facilitaire rol in dit geheel. Wij moeten het plan straks, de omgevingsvergunningen, goedkeuren. En er komen nog heel veel fases waarin we nog heel veel kunnen beslissen. De opmerking van mevrouw Boersen dat het geen Blaricumse wijk zou zijn, dat ben ik niet mee eens. Het is een uitgangspunt van dat je er naar kijkt op een hele nieuwe manier van wonen. Het is zeker anders dan het dorp met mooie rieten kappen en tuinen. Het is anders dan de Bijvanck en het is ook heel anders dan de Blaricummeent. Dit is gewoon een nieuw project en wij moeten ook, en dat heb ik ook al eens een keer eerder genoemd, ook in de toekomst kijken, want voordat dit plan klaar is zijn we denk ik 10, 15 jaar verder. De wereld zal er dan waarschijnlijk ook anders uitzien. En er is ook een nieuwe manier van wonen en we weten al dat we nu te weinig woonruimte hebben. Dus wij moeten ook onze blik verruimen en bekijken van, hoe kunnen we de toekomstvraag invullen voor de woningen, voor de starters, voor de zorgwonen. Het wordt een heel groot gedeelte woonzorglandschap, voor hulpbehoevenden, wat je ook maar... En dan is het een andere manier van kijken, en er is nu een ziekenhuis dat we hebben. Als er straks niks mee gebeurt hebben we een gebouw wat daar staat en waar niks mee gebeurt. Dus wij moeten ook wel, denk ik, als raad gewoon onze blik op de toekomst richten en meedenken. En we moeten daar kritisch in zijn, ook naar de projectontwikkelaar, dat we, en dat hebben we gedaan in de vorm van de nota van randvoorwaarden. Die hebben we allemaal aangegeven, dat is heel uitgebreid. Ja, en het vergt van ons ook een andere manier van kijken. En ik denk als je de plaatjes ziet en de tekeningen die gemaakt zijn, dat het er best aantrekkelijk uitziet. Het is niet de vraag of ik er of iemand anders van de raad zou willen wonen. Het gaat erom, zijn wij als Blaricum bereid om ook in de toekomst te denken voor de toekomstige bewoners en die zullen we nodig hebben, ook om alles, het verenigingsleven, het hele sociale gebeuren, voort te laten bestaan. Dus het is zeker een andere Blaricumse wijk, zo zou ik het willen noemen.

De voorzitter: U heeft een interruptie. Mevrouw Boersen.

Mevrouw Boersen-de Jong: Mevrouw Claushuis, op de eerste plaats, ik geloof niet in plaatjes, want je kan het zo mooi mogelijk tekenen enzovoort, dus dat even voor de goede orde. Maar wat ik geprobeerd heb, is om de nota van randvoorwaarden te leggen naast het stedenbouwkundig plan en dan met name de hoogtes daarvan. Het lijkt wel alsof u daar voorbij aan gaat. We hebben de nota van randvoorwaarden vastgesteld, u ook, en dan mag je toch verwachten dat die nota van randvoorwaarden in het stedenbouwkundig plan terugkomt? En niet dat de ontwikkelaar dan zegt, maar we hebben nu een andere tijd, we zijn een jaar verder, dus er moeten veel meer woningen komen. We hebben toch een nota van randvoorwaarden.

De voorzitter: Mevrouw Claushuis.

Mevrouw Claushuis-Rademaker: Dank u wel. Natuurlijk is er een nota van randvoorwaarden en die zijn ook zoveel mogelijk toegepast. Maar ik denk dat we dit stedenbouwkundig plan, ik vergelijk het maar een beetje als een Barbapapa, die meebeweegt met, er staat niks definitief vast. Als er hier wat bijkomt en er gaat daar wat af, dan beweegt dat mee. Er staat wel iets van een definitief plan, maar met dit plan gaat de ontwikkelaar de markt op. Die gaat kijken, woningcorporaties, investeerders, woonzorginstellingen, die moeten met het hele plan gaan kijken, hoe kunnen we daar in mee investeren, want daar gaat het om. Dus het is wel iets waar veel in vast ligt, maar waar ook nog veel

in kan veranderen. En ik denk dat dit een te vroeg stadium is om allerlei...Die goothoogtes, kijk, op het moment dat wij het er niet mee eens zijn en ze komen straks bij ons terug, kunnen we natuurlijk altijd nog zeggen van, jongens, jullie hebben niet aan de nota van randvoorwaarden voldaan, we gaan hier niet mee verder. We krijgen nog meerdere mogelijkheden in het proces om daar commentaar op te leveren. Dus ik ben het wel mee eens dat je bepaalde dingen misschien nog duidelijk moet vastleggen. En dat is met de sociale oppervlakte, de woonoppervlakte van de sociale woningen. Maar verder moeten we dat ook, toch een beetje meedenken met wat er in de toekomst aan mogelijkheden gaat liggen. Even kijken. Ja, dat was even voor zover mijn reactie hierop.

De voorzitter: Dank u wel. Dan mevrouw Dobber van de VVD.

Mevrouw Dobber-Spruijt: Dank u wel, voorzitter. Op 30 mei 2023 heeft deze raad kaders vastgesteld voor de herontwikkeling van het ziekenhuisterrein Blaricum, Tergooi Blaricum, de zogenaamde nota van randvoorwaarden, die hier al vaker zijn genoemd. En met deze randvoorwaarden is de projectontwikkelaar aan de slag gegaan met het nu voorliggende stedenbouwkundig plan tot gevolg. Tijdens de afgelopen raadscommissie heeft de VVD haar zorgen geuit over de status van dit plan. Wij lezen dat het programma in de vervolgfase nog zal gaan schuiven. Met andere woorden, nadat wij dit met elkaar hebben vastgesteld, kan er nog van alles worden veranderd. Het tekenen van een blanco cheque vinden wij niet aantrekkelijk. Wij zien dit stedenbouwkundig plan dan ook als een tussenuitwerking, waarna het eindresultaat, voordat de omgevingsvergunning wordt aangevraagd, nogmaals aan deze raad wordt voorgelegd. De tweede zorg die wij onder de aandacht hebben gebracht, is het aantal woningen die in het plan worden genoemd, namelijk 674. Dat zien we in de loop van de tijd namelijk steeds verder stijgen. Let wel, wij zijn blij met veel woningen op deze specifieke locatie, waarmee Blaricum wederom een uitstekende bijdrage kan leveren aan de regionale woningvoorraad. Alleen heeft dit voor ons ook een keerzijde. Een toename van het aantal woningen betekent ook dat de kans groot is dat de aanspraken op de gemeentelijke voorzieningen, zoals de Wmo, ook fors kan toenemen. En dit moet voor een kleine gemeente als Blaricum wel financieel haalbaar blijven. De redenering in de onderbouwing van het zorgprogramma dat we goedkoper uit zijn om nieuwe appartementen te bouwen in plaats van bestaande woningen aan te passen, gaat wat ons betreft niet op. Maximaal 25 procent van de woningen zal bestemd zijn voor de Blaricummies en 75 procent voor mensen buiten ons dorp. Met andere woorden, we importeren de Wmo uit onze buurgemeenten en wellicht van verder weg. Voor de duidelijkheid is het daarom goed te vermelden dat wat ons betreft met het aantal woningen van 674 het maximum is bereikt. Zijn wij gelukkig met alles wat er in dit plan is opgenomen? Nee, wij zijn heel ongelukkig met de weergave van de roze torens met slechts sociale huurappartementen van 25 vierkante meter. Wij vinden het jammer dat de tiny houses zijn geschrapt. En er alsnog een bovengrondse parkeergarage komt. Wat betreft die sociale huurwoningen van 25 vierkante meter, wij hebben geen probleem met enkele studio's of appartementen van 25 vierkante meter als een woningcorporatie hier brood in ziet. Zij zijn degene die hierbij aan zet zijn. Alleen zullen wij bij de presentatie van het eindresultaat zeker kritisch hiernaar kijken of aan de gemaakte afspraken in de nota van randvoorwaarden is voldaan. Wij beoordelen het plan niet als mooi of lelijk, maar aan de hand van de nota van randvoorwaarden die wij gezamenlijk hebben opgesteld. En dan kunnen, gezien deze tussenuitwerking, wat ons betreft de onderhandelingen met de marktpartijen worden opgestart. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Ik ga naar mevrouw Kukupessy van PvdA/GroenLinks.

Mevrouw Kukupessy: Dank u wel. Zo langzamerhand wordt het duidelijk welke kant de projectontwikkelaar opgaat. Voor PvdA/GroenLinks voelt dit, wat ik al eerder gezegd heb, als een spagaat. Aan de ene kant moeten er regionaal veel meer zorgwoningen komen en aan de andere

kant moet er veel meer sociale woningbouw komen. De meerderheid van de raad heeft beslist in 25 procent sociale woningbouw. Dat vinden wij veel te weinig, omdat wij in de regio en in de MRA hebben we afgesproken dat we een derde zullen bouwen. Er zijn grote wachtlijsten namelijk. In de begroting hebben we het over het inlopen van sociale woningvoorraad. Inlopen sociale woningvoorraad, dat gebeurt hier helemaal niet. Daarna is de vraag in de regio naar zorgwoningen erg groot. De keuze voor hoogbouw snap ik als ik in de schoenen sta van de projectontwikkelaar, qua aantallen. Maar is dit Blaricum? En nogmaals, wij vinden, trouwens 25 is wel een raar getal in deze, het komt op drie malen terug. 25 procent sociale woningbouw, 25 vierkante meter appartement en dan ook nog 25 gebouwen. Heel apart om op te merken, maar vooruit. Daarnaast zijn er zoveel woningen in het gebied storend voor de natuur. Dus ik blijf in die spagaat. Voor stemmen, omdat er nodig zorgwoningen moeten komen. De andere kant, 25 procent sociale woningbouw, wat PvdA/GroenLinks echt veel te weinig vindt. Ook omdat we sociale woningbouw in ons dorp in moeten lopen. Dus ik zit nog steeds in de spagaat en ik moet heel snel kiezen nu.

De voorzitter: Dank u wel. Ja, dat klopt. Mijnheer Uitendaal van D66.

De heer Uitendaal: Dank u, voorzitter. Veel is al gezegd, gezien en gehoord over deze volgende stap in de ontwikkeling van het binnenkort vacante Tergooi-terrein. Na de presentatie en de besprekingen in de commissievergadering van 22 oktober jongstleden blijven er toch nog wat zorgpunten over. Belangrijkste punt blijft natuurlijk het wel/niet opnemen van sociale huurwoningen met een oppervlakte van slechts 25 vierkante meter. De fractie van D66 heeft hierbij de volgende drie overwegingen. Woningbouwcorporaties moeten in het overleg c.q. de onderhandelingen met de projectontwikkelaar, de mogelijkheid behouden om beargumenteerd en in bepaalde mate af te wijken van de in 2020 aangenomen doelgroepenverordening. De tweede overweging, in de commissievergadering is ons eveneens te verstaan gegeven dat er nog een volgend moment komt waarop de raad zijn bepalend oordeel kan geven op de uitwerking van het stedenbouwkundig plan in het concept omgevingsplan. Oftewel een bestemmingsplan in ouderwetse termen. En als derde, de doelgroepenverordening, of naast de nodige randvoorwaarden, is de doelgroepenverordening uit 2020 een weloverwogen besluit geweest van de toenmalige raad van Blaricum. Dat betekent volgens D66 dat deze verordening in zijn volledigheid uitgangspunt dient te zijn bij de verdere invulling van ieder plan met betrekking tot sociale woningbouw. Van deze verordening mag ons inziens slechts worden afgeweken met voldoende motivatie naar het inzicht van minimaal de betrokken woningbouwcorporatie en de raad. Op basis van deze overwegingen vragen wij het college de volgende twee zaken. De doelgroepenverordening, dit nog niet is gebeurd expliciet onder de aandacht te brengen van de betrokkenen van de woningbouwcorporatie c.q. corporaties en de projectontwikkelaar. Inclusief de status van dit document. En als tweede, en van de volgende vraag verwachten we dat deze een theoretische zal zijn. Maar we stellen hem toch maar. Wat zijn de consequenties, de zekere consequenties en de mogelijke consequenties van een eventuele afkeuring van dit stedenbouwkundig plan door de raad later deze avond? Dat was het, dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Dan ga ik nog naar Hart voor Blaricum voor de eerste termijn. Tenzij u zegt, die wil ik niet gebruik van maken.

De heer Pel: Laat ik er maar een paar woorden aan wijden. Dat lijkt me wel goed. Er is al het nodige gezegd. We moeten wel voor oog houden, wij hebben een langdurig proces achter de rug om de totstandkoming van Craibosch nu gerealiseerd te krijgen op de manier wat we wensen. We begonnen jaren geleden met het hergebruiken van het bestaande ziekenhuis. En kwamen we erachter, los van het feit of je dat mooi of lelijk vindt, maar we kwamen erachter dat het aantal woningen wat je daar kwijt zou kunnen, misschien nog niet eens de helft zal zijn van wat er nu geprognosticeerd is door de

ontwikkelaar. Dus we zijn toch meegegaan in het feit dat we daar op een greenfield, zo heet dat, dat je opnieuw kan gaan bouwen. En daarmee ook modernere woningen, duurzamere woningen, maar ook meer woningen kan bouwen. Wij kennen in Nederland een aantal crisis, zoals dat heet. Op het gebied van stikstof, op het gebied van klimaat, maar ook op het gebied van asiel, maar ook op het gebied van wonen. En wij kunnen ze niet allemaal in dit dorp oplossen. Alhoewel soms de laatste twee genoemden we toch al een heel eind mee komen. Dus het is belangrijk dat wij ons maatschappelijke bijdrage in het realiseren van woningen, dat we die ook gestand doen. Tegelijkertijd, en dat is even nog niet aan de orde gekomen, hebben wij gezegd, het huidige Tergooi-terrein kan ondertussen, als wij die planvorming, dit is planvorming, als we die planvorming nu voldragen is, en straks ook een omgevings- en eventuele bezwaarprocedures hebben, dan kunnen we die tijd benutten om ook statushouders daar te huisvesten. Dat is heel nobel, want dan hebben we twee vliegen in één klap. Misschien is het verkeerd uitgedrukt, maar zo is het wel. Maar we hebben erbij gezegd, als dat gebeurt, willen we wel een periode hebben tot medio 2026, waarop wij die planvorming ook kunnen doen. En dat er ook dan de spa in de grond kan komen voor de herbouw van het ziekenhuis in de zin van Craibosch. Dus toen hebben we ook, en mijn partij heeft dat ook als duidelijke voorwaarde gesteld, wij zullen dus als raad dan ook accuraat moeten optreden, om die vaart in de procedure te houden. En dan wil ik niet zeggen dat we onzorgvuldig moeten zijn, maar we moeten wel die vaart erin houden. Dan kom ik op het stedenbouwkundig plan wat er nu ligt. Het is duidelijk aan de orde gekomen dat het definitief maken ervan een tussenfase is. Al genoemd door de collegae. En dat uitwerking, daar zal nog het nodige aan moeten gebeuren. Marktpartijen moeten daar ingeschakeld worden en ook de corporaties. Ik heb weleens de indruk dat wij als raadsleden op de stoel van die corporaties gaan zitten en marktpartijen door alvast voor te schrijven wat wij denken, dat het het gewenste aantal meters zijn die er moeten zijn. Ik heb nagekeken hoe de doelgroepenverordening tot stand gekomen is. Destijds, ook in het raadsvoorstel van '20, is gezegd, wij hebben dat instrument nodig om ook onze woonagenda 2017-2022 ook goed vorm te geven. Dat was natuurlijk een heel andere woonagenda dan we nu kennen en ook de nieuwe situatie. Laat onverlet dat die doelgroepenverordening die daar geschetst is, wel degelijk, kwam even aan de orde, iets zegt over de midden huur. En de midden huur is daar ook neergezet. Midden huur laag, 50 vierkante meter. Midden huur hoog. 60 vierkante meter. En dan zegt iemand wel, in dat plan wordt het ongeveer wel gehaald. Weet ik niet, ik zie ook 55 staan. Dat is geen 60. Dus dan zou je zeggen, als je die doelgroepenverordening dan ook vindt dat je die toe moet passen op dit project, dan moet je hem in zijn geheel, dan moet je zeggen, al, ook de midden huur, en dat is 45 procent van het aantal woningen, dat is veel meer dan die 25. Die moet dan zich gaan gedragen conform tot de midden huur. En dan moet je zeggen, al, ook de midden huur, en dat is 45% van het aantal woningen, dat is veel meer dan die 25. Die moet dan zich gaan gedragen conform die doelgroepenverordening. Dat hebben wij niet gezegd in de eerdere ronde. Wij hebben ook nagelaten als raad om te zeggen, denk eraan, die doelgroepenverordening moet je rekening mee houden. We hebben dat niet gezegd.

De voorzitter: Ik zie een interruptie, mijnheer Pel. Mevrouw Boersen.

Mevrouw Boersen-de Jong: Ik vond het heel interessant wat de heer Pel zei. Ik ben te allen tijde bereid om het amendement in die zin aan te passen dat we daar schrijven dat de doelgroepenverordening voor alle woningen moet gelden. Ik heb nu beperkt tot de sociale woningen, maar als de heer Pel, als Hart voor Blaricum kan instemmen met het amendement als ik dat wijzig met, waarbij de grootte van alle woningen tenminste voldoet aan de minimale afmeting in de doelgroepenverordening, dan ben ik daar gaarne toe bereid.

De voorzitter: Mijnheer Pel.

De heer Pel: Voorzitter, De Blaricumse Partij maakt het nog erger dan het nu al is op deze manier. Dat was absoluut niet mijn inzet hiervan. Want nu kom ik even tot het verhaal waarin ik zeg, dit is niet definitief. Mijn collega van D66 die gaf ook duidelijk aan wat die tussenstappen zijn. En die heeft daar wel een aantal condities aan gesteld. Dit is niet een definitieve. En er moet een proces gestart worden met de woningcorporaties voor wat betreft sociale woningen. En wellicht ook voor de midden huur, wanneer ze bereid zijn. Ze kunnen bereid zijn om grond te kopen en zelf te bouwen. Ze kunnen het ook aanschaffen en kopen. Kortom, ik heb eens gekeken wat er nu in Nederland op het gebied van sociale woningen aan metrages is gebeurd de afgelopen vijftien jaar. Dat is ongeveer in percentage zo'n procent of 12, 13 gekrompen. Dus dat betekent dat er in Nederland al anders gebouwd gaat worden. Daar moeten we rekening mee houden. Wij hadden dat destijds nog niet voor ogen. Wij hadden destijds voor ogen dat wij vooral scheefwoners en mensen in het dorp moesten laten verhuizen naar andere woningen. En die waren dus groter, kennelijk, dan nu hier het geval is. Omdat wij wel degelijk nu woningen gaan bouwen die voor 75 procent ook voor de regio kan zijn. Zo is het wel. Dus er is in ieder geval vanuit het college ook een memo geschreven waarop men zegt, dat lijkt ons niet handig om dit amendement op deze manier daar in te zetten. Tegelijkertijd zegt men in dat memo dat men gesproken heeft met de initiatiefnemer, een afstemming heeft gehad, de ontwikkelaar dus, over dat voornemen en over het amendement. En dat heeft men ook gezegd dat dat verwoord is, ergens in de memo, in een viertal punten. Dat hebben we gezien, in een viertal punten. Dat is in samenspraak met de initiatiefnemer tot stand gekomen. Mijn vraag aan de wethouder is, kan de wethouder zorgen dat de punten die daar genoemd worden, ook door de ontwikkelaar bevestigd worden? Dat dat waar is. Het staat hier wel, maar het is eenzijdig. Dat is een belangrijke, want daar wordt eigenlijk toegegeven dat daar een proces plaats gaat vinden om met de corporaties te gaan sparren over wat er moet komen. Ik geloof er geen hout van dat daar straks 100 woningen van 25 vierkante meter komen. Er zal gevarieerd waarschijnlijk gebouwd gaan worden. Wij hebben in ons coalitieakkoord gezegd, waar willen wij nu voor gaan bouwen? Dat is een andere groep dan in het verleden. Dat zijn niet meer de eengezinswoningen en de huisje, boompje, beestje. Maar dat zijn de starters, dat is de één- of tweepersoonshuishoudens en de senioren. Dat is dus anders bouwen. Dat is gestapeld en dat is de dichtheid die verraadt ook dat dat mogelijk is. En daarmee kunnen we een grote maatschappelijke bijdrage inlossen als Blaricum, aan de regio en aan onze eigen inwoners. Wij zijn dus tegen dit amendement. En vinden dat eigenlijk meer, als ik het zo mag zeggen...Het is ongeveer, het amendement komt mij over als de wintersporter die in de Alpenexpress aan de noodrem trekt, omdat hij bang is dat er geen sneeuw ligt in de bergen. Dat is een beetje het gevoel. Er wordt nu een soort noodrem gehanteerd voor iets waarvan wij zeggen, is dat wel nodig? We gaan dat de komende tijd tegemoet. En dat is de reden waarom we dit niet zullen steunen. Wij steunen wel datgene wat VVD aangeeft, de omvang van de hoeveelheid woningen. En VVD zegt, wij zijn die 674 dat is het maximum wat nu in het stedenbouwkundig plan staat, vinden we ook echt het maximum. Ik kan daar nog zelfs ietsje van neer aangeven dat de bandbreedte die gehanteerd is, daar zit ook een minimum aan, dat we eigenlijk moeten sturen op dat minimum. Dat is een lager aantal, 50 tot 60 woningen lager. En dan moeten we maar zien hoe dat uitpakt. Ik heb geen enkele aanleiding gevonden om te zien dat het stedenbouwkundig plan afwijkt van onze nota van uitgangspunten. Er zitten wel een paar ongemakken in die nota, maar die hebben we zelf erin gebracht. En dat kunnen we onszelf kwalijk nemen. Dat is even ten aanzien van mijn eerste termijn.

De voorzitter: Dank u wel. Dan ga ik naar het college. Mevrouw Kennis.

Wethouder Kennis: Dank u wel, voorzitter. Het was een hoop wat ik gehoord heb. Laat ik beginnen met te zeggen dat ik heel goed gehoord, nee, dat niet alleen ik, maar ook de initiatiefnemers, de eigenaren van Tergooi, de ontwikkelaars, heel goed geluisterd hebben tijdens de commissievergadering. Ten eerste naar wat gezegd is tijdens hun presentatie. En ten tweede wat

vervolgens in de commissie gepasseerd is. En daarbij zijn de zaken als, wij vinden 674 woningen echt het maximum. En uw opmerking van, eigenlijk zou het nog wel ietsjes minder moeten zijn, zijn zeker binnengekomen. En dat is ook een van de onderwerpen van gesprek waar we nu met hun over bezig zijn. Ik ga beginnen met de antwoorden te geven op de vragen van D66, want dat is misschien handig. Ten eerste hebben wij inmiddels de doelgroepenverordening uiteraard uitgebreid onder aandacht gebracht van de ontwikkelaar en de architecten. En iedereen heeft deze doelgroepenverordening van ons gekregen. Dus uw punt 1, dat is al gebeurd. En punt 2, u zegt, wat gebeurt er als er vandaag het stedenbouwkundig plan wordt afgekeurd? De bedoeling van de ontwikkelaar is dat zij nu met dit stuk in handen hun gesprekken gaan voeren met alle partijen. De woningbouwvereniging, de zorgpartijen, degenen die de horeca en de winkeltjes en de apotheek en noem het maar op. Alles wat op het terrein komt, moet worden ingevuld. Om die gesprekken te gaan voeren moeten zij iets in handen hebben om te zeggen van, zo ongeveer gaat het worden. Daar hebben zij om gevraagd, daarom hebben zij gezegd van, stel nou deze stedenbouwkundige visie, die definitief is genoemd omdat het de tweede was, maar eigenlijk gewoon een losse stedenbouwkundige visie is, stel die vast. Dat is een overeenkomst, een afspraak tussen de gemeente en de ontwikkelaar. Daar zit geen juridische houdbaarheid of niks aan. Dat komt pas als we in een volgend stadium zijn. En zoals ook door mevrouw Dobber werd aangegeven, is in de commissie uitdrukkelijk beloofd en toegezegd dat wij in de eerste instantie met een concept naar u toe komen. Alvorens dat er op enigerlei wijze een omgevingsplan wijziging aan u wordt voorgelegd krijgt u eerst het concept, waarop u aan alle kanten de mogelijkheid heeft om aanpassingen te doen. Aan de hand daarvan komt er pas de definitieve voorstel. Waarin dan alle opmerkingen die door de raad worden gedaan meegenomen zullen worden. Wat we wel moeten blijven onthouden, er is een nota van randvoorwaarden. En het plan, de heer Pel zegt het heel juist, voldoet daaraan. We kunnen nu denken van, misschien hadden we dat wat anders moeten opschrijven, want de uitkomst uit de nota van randvoorwaarden is eigenlijk niet helemaal wat we hadden gewild. Dat kan, en ik denk dat dat in sommige gevallen ook best wel zo is. Maar het staat er wel zo. We hebben dit meegegeven aan de ontwikkelaar. Hij heeft aan de hand hiervan dit plan gemaakt. En als we nu zeggen, we hadden het misschien wel wat anders willen hebben, hadden we dat anders moeten formuleren. Dus dan kan je nu de ontwikkelaar niet kwalijk nemen dat hij met dit plan naar ons toe komt. Ik heb u inderdaad, waar al aan gerefereerd wordt, die memo voor u gemaakt. Waarin ook nog even wordt aangegeven dat dus eerst het ontwerp omgevingsplan komt, vervolgens het definitieve daarna pas. En dat dat pas de juridische aspecten vastlegt. Dat er geen enkele sprake van is dat er een bedoeling zou zijn geweest om 100 woningen van 25 vierkante meter in een toren te duwen. De reden daarvan is ook dat, om dat nog duidelijk te maken, heeft de ontwikkelaar nog aangegeven, de bouwblokken sociale huur die dus ook de blauwe zouden kunnen zijn. Dat staat in de tekening die door hem is aangeleverd. Om aan te geven dat als het straks uitgewerkt wordt kan het ook in die andere blokken plaats gaan vinden. De woningbouwverenigingen, de beide woningbouwverenigingen zijn degenen die de gesprekken aangaan met de ontwikkelaar. En wij hebben het ook aangegeven aan de woningbouwvereniging en aan de ontwikkelaar, als zij er niet uitkomen op een manier die voor ons acceptabel is, gaan we ons er zelf mee bemoeien. Laten we ze in de eerste instantie nou even samen zien tot een programma te komen waarvan de woningbouwvereniging zegt, hier hebben wij behoefte aan. Dit zouden wij graag willen. En dit is ook haalbaar voor de ontwikkelaar. Op dat moment dat dat niet het geval is dan denk ik pas dat het moment daar is dat wij als college in eerste instantie, eerst ambtelijk college, daarna raad, daar een mening over gaan hebben en een visie op gaan hebben. Waar dan dus nog alle ruimte voor aanwezig is. Dat was eigenlijk de reden waarom ik als preadvies heb gezegd, het amendement aannemen zoals het nu voor ligt, vind ik op dit moment niet verstandig. Want je gaat iets dwingend opleggen waarvan straks in de praktijk misschien blijkt dat het gewoon handiger was geweest als daar wat meer spelingsruimte in had gezeten. En nogmaals, het is nooit de bedoeling geweest, dat is een eigen leven gaan leiden, maar het is nooit de

bedoeling geweest om daar 100 appartementen van 25 vierkante meter, want daar is totaal geen behoefte aan, er zal geen woningbouwvereniging zijn die dat over wil nemen. Even kijken. Dan hadden we de heer Pel, die vier punten. Ja, dat zal ik vragen aan de ontwikkelaar, want dit is wat hij ons heeft meegegeven, dus ik neem aan dat hij dat ook gewoon even voor u op papier wil zetten. Dus dat we dat als een officiële bevestiging daarvan gaan krijgen. Dat was een vraag. Dan mevrouw Kukupessy. U geeft aan, wij vinden 25 procent sociale woningen veel te weinig. Dat is de opdracht van de raad in de nota van randvoorwaarden. En dat u het daar niet mee eens bent, dat klopt. Maar het is een meerderheid van de raad die dit heeft meegegeven aan de ontwikkelaar. Dus ik begrijp dat u het nog steeds te weinig vindt, maar dat is wel de opdracht van de raad geweest. En het is ook een opdracht vanuit het coalitieprogramma om ervoor te zorgen dat er meer middel dure huur gebouwd gaat worden. En die afspraak is met de ontwikkelaar gemaakt. 45 procent middel duur plus 25 procent sociaal betekent 60 procent betaalbaar. En dat is ook de reden waarom ook vanuit de andere gemeenten vanuit de regio geaccepteerd is dat wij die 25 procent hebben in plaats van 33 procent. Gebaseerd op het feit dat het gaat om 60 procent betaalbare woningen. En dat is heel veel. Een enorm percentage. Even kijken, heb ik nog meer echte vragen gezien? Ik hoorde mevrouw Dobber zeggen mooi of lelijk, gaan we niet over. Dat ben ik met u eens. Ik weet ook niet of ik het mooi of lelijk vind. Maar dat is niet aan mij om het mooi of lelijk te vinden. Ja, heel veel groen. Ik denk dat u, mevrouw Boersen, u weet ook dat er meer groen in het plan komt dan dat er op dit moment op dat terrein aanwezig is. En dat het zeker de bedoeling is dat dat overal waar mogelijk in de open ruimte tussen de gebouwen komt. Waarschijnlijk niet voor iedere woning. Nee, dat klopt. Maar ik denk ook niet dat iemand dat zo bedoeld heeft. U misschien. Maar ik kan mij niet voorstellen dat anderen gedacht hebben dat er voor iedere woning in appartementengebouwen een boom zou staan. Ik heb het gevoel dat ik een beetje alles gezegd heb, voorzitter. Maar als dat niet het geval is hoor ik dat graag.

De voorzitter: Ik kijk ook even rond. Klopt het dat alle vragen die gesteld zijn beantwoord zijn? Ja? Dan kunnen wij naar de tweede termijn van de raad. Wie wil in tweede termijn het woord voeren? Mijnheer Pel, Hart voor Blaricum.

De heer Pel: Dank u wel, voorzitter en dank u wel met de uitleg van de wethouder. Ik wil nog één punt adresseren wat ook al aan de orde is geweest en wat onze partij in ieder geval zorgen baart. Dat is namelijk het aantal zorgwoningen. Dat is niet besproken zover. Maar naast die reguliere woningen waar we het nu al die tijd over hebben, worden er ook nog eens zo'n 222 tot 241 zorgwoningen gerealiseerd. Dat is heel mooi, want dat gaat om mensen die zorg nodig hebben. Tegelijkertijd is de vrees uitgesproken dat het wel met zich mee kan nemen dat het aantal, dat de hoeveelheid aanspraak op Wmo of anderszins zaken daardoor gaat toenemen. Nou is ons een rapport aangereikt door de initiatiefnemer, of in ieder geval een andere partij, die dat eens voor ons uitgezocht heeft of die vrees ook terecht is. Die gaat er eigenlijk vanuit, die zegt, het valt eigenlijk wel mee, want normaal gesproken zou je mensen hebben die in het dorp, in Blaricum Dorp, zorg nodig hebben. En dan moeten ze een traplift hebben en al die dingen en dat kost ook geld, het Wmo. Dat moet aangebracht worden. Maar die mensen gaan waarschijnlijk dan verhuizen naar Craibosch en daar zit het eigenlijk al in. Want die zorgwoningen zijn zodanig ontworpen en gemaakt dat die eigenlijk al aan die condities voldoet. Mooi. Dat, rekenkundig klopt dat wel, maar gevoelsmatig is dat waarschijnlijk niet het geval. Want wat wil de situatie, als mensen verknocht zijn aan bijvoorbeeld het oude dorp in Blaricum en die zijn er genoeg, dan zullen ze dat nalaten. Dan zullen ze, als het moment dat ze dat, is de inschatting, tenminste de kans is heel erg groot. Dan zou het ook wel eens kunnen zijn dat men zegt, ik heb hier een woning, ik woon hier heerlijk en kunt u alsnog die traplift voor mij verzorgen. Dus die zullen wij dan ook aan moeten brengen. Wij kunnen niet weigeren door te zeggen, u moet verhuizen. Tenminste, lijkt mij dat dat het geval zou zijn. Dus concreet is mijn vraag dan ook, als wij kijken naar

al die zorg en die vrees die blijft dus bestaan. Misschien is het onvermijdelijk, maar want die zorgwoningen hebben natuurlijk ook een waarde, maatschappelijke waarde, dat moeten we vooral niet vergeten. Maar je zou ook kunnen zeggen, als er op enig moment toch ruimte gecreëerd moet worden in het plan zonder daar te expanderen, dan zou het misschien toch ook mogelijk zijn om dat aantal zorgwoningen naar beneden te brengen. En dat zou ik mee willen geven ook als optie aan de initiatief nemen om dat bespreekbaar te kunnen maken.

De voorzitter: Ik kijk verder. Mevrouw Claushuis van CDA.

Mevrouw Claushuis-Rademaker: Ik heb eigenlijk een vraag aan zowel de VVD als aan Hart voor Blaricum. Want u noemt een maximaal aantal woningen. Maar stel dat de projectontwikkelaar komt met straks 800 woningen. Wat doet u dan? En zou het niet verstandig geweest zijn om dat ook in een soort amendement neer te leggen? Of wordt dat afgeraden? Hetzelfde met het aantal zorgwoningen. Dat kunt u wel noemen. Maar er is geen enkele reden voor de projectontwikkelaar om daar dan iets mee te doen. Behalve dan dat ze het gehoord hebben. Dus hoe zit dat?

De voorzitter: Mijnheer Pel.

De heer Pel: In onze optiek zou dat kunnen zijn dat, want de vraag was eigenlijk, hoe kijkt u aan tegen dat aantal woningen of dat het maximaal 800 zou kunnen zijn om toch iets mogelijk te maken. Gesteld dat ze echt gerekend hebben met 25 meter en het zou na onderhandelingen meer moeten zijn, dan heb je meer ruimte nodig, dat snappen wij ook wel. Alleen wordt het dan vanuit de nota van randvoorwaarden toch wel ingeperkt door sowieso de footprint, oftewel hoeveel gebouwen heb je op de grond staan, en de combinatie met de hoogte van de gebouwen. En dat is bepalend. Er wordt hier wel gezegd, er zijn wel heel veel hoge gebouwen, maar de bedoeling is wel, en dat zie je ook gebeuren, dat die aflopend zijn van de ene kant van het terrein, lager naar de kant waar de vrijstaande woningen zich bevinden. En dat is de enige optie om te doen.

De voorzitter: Mevrouw Claushuis.

Mevrouw Claushuis-Rademaker: Maar dat zegt nog niks over het aantal zorgwoningen. Want die kunnen alsnog dan hoger zijn dan dat Hart voor Blaricum wenst. Want die footprint is natuurlijk wel vastgelegd. Maar daar kan je ook met verschillende rekenmethoden op nahouden.

De voorzitter: Mijnheer Pel.

De heer Pel: Die footprint, die ligt vast. De bebouwingspercentage van de grond is duidelijk. Alleen waar je dan mee kan spelen is hoe hoog je het laat worden. Dat is duidelijk. En ook die hoogte is natuurlijk gelimiteerd. Of je moet alle gebouwen tot een maximum hoogte hebben, maar daar hebben we van gezegd, dat is niet de bedoeling. Dat gaat ook niet gebeuren. Dus ik zeg alleen dat in die constraint of in die beperking van die gegeven is, stel je nu dat de uitkomst is dat toch aan de reguliere sociale woningen meer ruimte nodig is dan nu in het plan zit, en je toch gelimiteerd bent, dan kun je of veel minder woningen bouwen, of je kunt ergens kijken of je schrappt. En dan zou ik, als je een categorie zou willen schrappen, dan zou ik voorstander van zijn, als Hart voor Blaricum in ieder geval, om dan de zorgwoningen te verminderen. Want dat is best een groot aantal. Want er wordt steeds gezegd, we hebben maar 25 procent sociale woningen, maar er zit ook nog eens een keer van die zorgwoningen een groot deel sociale woningen bij. Dus het getal is niet zo, geflatteerd is het.

De voorzitter: Dan gaan we naar mevrouw Dobber van de VVD.

Mevrouw Dobber-Spruijt: Even in reactie op überhaupt de discussie van de nota van randvoorwaarden. Die hebben wij met elkaar vastgesteld. En ik hoor nu aan alle kanten dat we daar weer aan gaan tornen. En dat we proberen daar weer van alles te gaan afvlakken en veranderen. Aantal woningen, daar hebben we nooit een afspraak over gemaakt. We hebben wel afspraken gemaakt over percentages. En dat uitgedrukt in absolute aantallen. De heer Pel begint nu over de zorgwoningen. Daar hebben we ook een percentage voor afgesproken. Zorgwoningen, mijn vermoeden is dat dat met name de Wlz is waar daar aanspraak op wordt gemaakt. En niet zozeer de Wmo. Waar wij ons zorgen over maken zijn met name die reguliere woningen. Daar wordt absoluut veel meer aanspraak gemaakt op de Wmo. Wlz is niet voor de gemeente. Dus daar hoeven wij, qua financiën, ons niet zo druk over te maken. En wat betreft het aantal woningen, wat mevrouw Claushuis zegt, het kan wel 800 worden. Ja, natuurlijk. Het kan van alles worden. Maar wij hebben nu duidelijk aangegeven dat dit de max is. Het is langzamerhand omhoog gegaan. En ik denk dat we hier in deze discussie wel aangeven van, luister, dit is het. Nou kunnen we alles gaan vastleggen en alles nog eens een keer met amendementen gaan inkaderen. Maar ik denk dat heel duidelijk is wat wij willen als raad. Namelijk de nota van randvoorwaarden met een aantal zaken die we hier ook met elkaar hebben besproken. En ik denk dat dat heel goed is overgekomen bij die ontwikkelaar. En straks, voordat die omgevingsvergunning wordt aangevraagd, krijgen wij nog een keer die gelegenheid om die afwegingen nog een keer met elkaar te maken. Maar dan veel concreter. Het is nu allemaal nog een beetje luchtfietserie waar we hiermee bezig zijn. Op basis van nota van randvoorwaarden. Straks wordt het concreet. Weten wij precies hoeveel woningen, van welk soort, waar, wanneer gebouwd wordt. Alles weten we. En dan kunnen wij er nog een keer met elkaar over praten. Ik denk dat dat ook het moment wordt dat we die discussie met elkaar verder moeten voeren. Wat betreft de woningcorporaties die daarbij betrokken worden. Ik heb het gevoel dat mevrouw Boersen denkt dat ze niet mans genoeg zijn om zelf die discussie aan te gaan met de ontwikkelaar. Ik vermoed dat de woningcorporatie heel mans is om met die ontwikkelaar te praten over wat zij willen. Wat kan. En dat dat misschien een aantal kleine woningen worden, daar hebben wij op zich geen probleem mee. Als daar markt voor is, prima, dat is de vrije markt, waar ook woningcorporaties mee kunnen dealen. Als dat 50 kleine woningen van 25 vierkante meter wordt, dan begint het bij ons wel heel vervelend te knellen. Maar dat zien wij straks op het moment dat die omgevingsvergunning wordt aangevraagd. Daarvoor krijgen wij dat nog allemaal precies te zien. Dus wij willen eigenlijk af van de discussie van, moeten we hier nog niet eens even wat van zeggen of moeten we dit nog niet eens op papier zetten. Dat hebben we gedaan. En dit is het resultaat.

De voorzitter: Mevrouw Dobber, ik zie een interruptie. Mijnheer Pel.

De heer Pel: Over, dat is toch denk ik een verschil van opvatting over die Wmo-aanspraak. U zegt, dat zal voornamelijk op die reguliere woningen slaan, niet op de zorgwoningen. Dat begrijp ik goed uit uw woorden. Nu is het zo dat dat rapport waar ik net naar verwees, die zegt, het valt allemaal wel mee, die verwijst juist naar die zorgwoningen, omdat daar die voorzieningen zijn opgenomen. Dat het dan niet zoveel zou uitmaken. Dat heb ik net bestreden. Dus als de zorg ligt in het feit dat u zegt, het is de reguliere woningen waar meer een Wmo-aanspraak zou kunnen komen, maar dat geldt natuurlijk altijd als je een nieuwe woning bouwt of een woonwijk, want dan moet je gewoon stoppen met nieuwe woningen bouwen, want je loopt altijd kans dat je in de Wmo raakt door allerlei narigheid. Dat wens je natuurlijk niemand toe, maar dat kan gewoon gebeuren. Dus daar zit mijn zorg, laat ik zo zeggen, zorg niet. Dat is gewoon areaaluitbreiding die je normaal hebt en daar kan je dus statistisch ook deze mensen mee krijgen. Het ging me even over het voorbeeld van die zorgwoningen. Dat je daar misschien dan, als je in nood komt, dat is het enige wat ik zeg, in nood komt ten aanzien van de

hoeveelheid woningen die je moet bouwen en de groottes van woningen, dan zou, als je ergens zou moeten schaven, zou onze voorkeur zijn om dat in die zorgwoningen te doen.

De voorzitter: Mevrouw Dobber.

Mevrouw Dobber-Spruijt: Niet voor niks hebben we aangegeven dat we langzamerhand wel een maximum hebben van woningen. Ik denk dat dat op dit moment het allerbelangrijkste is. Want naarmate er meer woningen bijkomen, komen er ook meer huishoudens bij en wordt die aanspraak op die Wmo ook groter. Dus om daar nu paal en perk aan te stellen, denk ik dat dat duidelijk is. Dat hebben ze zelf ook in het plan aangegeven. Dus ik kan me niet voorstellen dat ze het daar zelf niet mee eens zijn. Dus als we daar nou in eerste instantie van uitgaan, dan kunnen we later kijken op het moment dat de definitieve plannen er liggen, om te zeggen van, kunnen we hiermee leven, ja of nee. En of die verdeling zorgwoningen, reguliere woningen, daar hebben we natuurlijk ook duidelijk afspraken over gemaakt in de nota van randvoorwaarden. Dus ik denk dat dat het begin is van de discussie.

De voorzitter: Dank u wel. Dan kijk ik verder rond of er nog...Ja, mevrouw Boersen.

Mevrouw Boersen-de Jong: Voorzitter, ik heb mijn best gedaan om aan te geven dat de nota van randvoorwaarden uitgangspunt ook voor ons is. En ik heb ook mijn best gedaan om aan te tonen dat we niet voldoen aan die nota van randvoorwaarden. Ik hoor de wethouder zeggen, we voldoen aan de nota van randvoorwaarden. En dan denk ik van, ik heb als gekke Gerritje zeker zitten vergelijken. Maar met name de hoogtes, en de heer Pel roept dat ook, die zegt, het loopt af. Het loopt niet af zoals we in de nota van randvoorwaarden hebben opgenomen. Het loopt af van 18 naar 18 naar 15. En niet de minimale omvang, de minimale hoogte van het ziekenhuis. En op plekken waar de minimale hoogte van het ziekenhuis vereist was, staan nu flats van 18 meter. Maar goed, dat is een welles-nietes discussie. Ik laat dat maar voor rekening van degenen die het gezegd hebben. En we gaan wel zien als het gebouwd wordt, hoe het er dan uitziet. Op de tweede plaats, wij zijn bang dat de ontwikkelaar zich gaat beroepen op het feit dat wij hier vanavond een stedenbouwkundig plan aannemen met een aantal zaken waar we het eigenlijk niet mee eens zijn. Maar dat komt dan in de toekomst wel. Ik hoop dat u gelijk heeft dat de huidige projectontwikkelaar zich houdt aan de beloftes die hij nu heeft gemaakt. Ik weet helemaal niet of de huidige projectontwikkelaar wel degene is die het plan verder gaat brengen. Maar dat is ook nog een discussie, maar daar staan wij buiten. Ik hoop dat u gelijk heeft en ik ongelijk. De derde punt wat ik naar voren wil brengen is het amendement.

De voorzitter: Ik zie een interruptie. Mijnheer Pel.

De heer Pel: In zoverre ben ik het met mevrouw Boersen eens dat de ontwikkelaar, dat is mijn vraag ook geweest, de ontwikkelaar heeft contact gehad over de memo en over de vervolg en hoe die zich daarin gedraagt en opstelt. En dat is mijn reden om te bevestigen dat hij dat ook zo gaat doen. Dus daar hoop ik, ik kan niet helemaal de zorg wegnemen, maar daar hoop ik dan ook mee dat in ieder geval bevestigd te krijgen.

De voorzitter: Mevrouw Boersen.

Mevrouw Boersen-de Jong: Dat is nou juist het probleem. Als wij vanavond ja zeggen, heeft hij zijn handtekening nog niet gezet. Voorzitter, iedereen mag van mij vinden wat hij wil. Ik ben schade en schande wijs geworden. Er zijn zoveel juridische procedures ontstaan waarvan we van tevoren als gemeente niet hadden gedacht dat ze zouden ontstaan. Ik zal u één naam noemen, Agapanthus. De

andere naam is Nederheem. Daar ga ik nu verder niet op in, maar het heeft echt, dat waren drama dossiers en dat hadden we van tevoren niet voorzien. Dan het vierde punt is, wij vragen alleen eigenlijk in ons amendement een bevestiging van datgene wat de raad eigenlijk wil. De raad heeft in de nota van randvoorwaarden 25 procent. Wij hadden ook liever 33 procent, zoals mevrouw Kukupessy ook wilde. Maar goed, de meerderheid van de raad wilde 25 procent. Wij hebben ons daarbij neergelegd. De doelgroepenverordening is ook door de raad vastgesteld. Dat is ook een onderdeel van het amendement. Wij willen eigenlijk alleen maar, en ik val in herhaling, borgen wat de raad al heeft gezegd. En dan wat misschien nog wel het meest, waar we eigenlijk in verschillen is dat, wij zijn van mening dat je de corporaties een andere uitgangspositie geeft in de onderhandelingen als goed geborgd is dat we eigenlijk allemaal uitgaan van woningen van minimaal 40 vierkante meter. En natuurlijk zijn de corporaties mans genoeg. Maar een ontwikkelaar is ook heel slim. En wij hebben nu de mogelijkheid, om dat via een amendement vast te leggen. Ik krijg niet de indruk dat dit amendement het gaat halen. Maar ik wil het wel heel graag in stemming brengen.

De voorzitter: Ik zie een interruptie. Mevrouw Dobber.

Mevrouw Dobber-Spruijt: Het is alsof de corporatie wordt afgeschilderd als een partij die eigenlijk ondersteuning nodig heeft van ons als gemeente om uiteindelijk te bepalen wat ze zelf willen en wat ze niet willen. En dat gaat mij wat te ver. In de doelgroepenverordening die wij hebben vastgesteld staat ook heel duidelijk een hardheidsclausule waarin eventueel kan worden afgeweken met een onderbouwing. Op basis daarvan alleen al zie ik geen enkel probleem om een aantal appartementen van 25 vierkante meter te laten bouwen. Althans toestemming te geven om dat te doen. En dat onderbouwd, waarom dan 25 vierkante meter? Het zijn gewoon studio's. Waarbij, ik denk dat iemand die een starter is of iemand een jongere of care organisaties die een slaapplekken zoeken voor mensen die daar werken. Ik zou me kunnen voorstellen dat dat prima past bij een appartementje van 25 vierkante meter. Dat wil niet zeggen dat we daar 50 van die kleine appartementjes neer gaan zetten. Maar een paar, daar wil ik de corporatie niet ontnemen om die mogelijkheid te hebben. Want u ontnemt de corporatie eigenlijk een mogelijkheid om dat soort kleine appartementjes te laten bouwen. En ik zou willen zeggen, ik zou het willen omdraaien en zeggen, u mag dat bouwen, maar dan moet het wel onderbouwd en er moet duidelijk zijn waarom dat zo'n klein appartementje dan geen enkel probleem is.

De voorzitter: Dank u wel. Ik zie nog een tweede interruptie op u. Excuus, nog even wachten voordat u verder kan. Mijnheer Uitendaal, D66.

De heer Uitendaal: Dank u wel, voorzitter. Niet om het betoog van mevrouw Dobber onderuit te halen. Ik ben het in de strekking met haar er eens. Maar als het gaat over de hardheidsclausule, daar staat mij bij dat die alleen maar van toepassing is op het college en niet voor onszelf. Dus dat het college erover gaat en niet wij als raad. Dus dat wil ik alleen even toelichten. Bedankt.

De voorzitter: Mevrouw Boersen.

Mevrouw Boersen-de Jong: Voorzitter, het is natuurlijk helemaal niet mijn bedoeling dat als de corporatie graag kamers wil overnemen van de ontwikkelaar, om dan tegen de corporatie te zeggen, dat mag niet. Dat kunnen zij ook onderbouwen, ik draai het gewoon net om. In principe niet, tenzij de corporatie het wil. Nu geef je inderdaad de ontwikkelaar nog de rechten om tegen de corporatie te zeggen, je hebt al genoeg gehad, je neemt ook maar genoeg met 10 kamers van 25 vierkante meter. Maar het wordt wel eens welles-nietes-spelletje, ik zal erover ophouden. Ik snap ook dat wij woningen nodig hebben, want het lijkt net alsof wij denken van, we hebben helemaal geen woningen

nodig. Maar 674, me dunkt. We hebben net de Blaricummeent gebouwd, dus wij hebben eigenlijk onze bijdrage al ruim geleverd.

De voorzitter: Dank u wel. Is er nog iemand anders die in tweede termijn nog het woord wil voeren? Mevrouw Kukupessy, PvdA/GroenLinks.

Mevrouw Kukupessy: Ik ondersteun het verhaal van mevrouw Boersen volledig. Wethouder gaf aan, de raad heeft gestemd voor 25 procent. Dat is zo, dat is een feit. Dat feit kan ik niet veranderen, wat ik wel graag zou willen, maar dat kan ik niet. Daarnaast voel ik me mede ondersteund om toch te blijven ageren tegen dit, doordat wij zelf onze sociale woningvoorraad willen inhalen, dat we te weinig hebben. Daarnaast hebben we getekend regionaal en er zijn afspraken in de MRA gemaakt dat wij een derde, een derde, een derde gaan doen en wij houden ons gewoon niet aan onze afspraken. Dat vind ik toch een probleem. Dank u.

De voorzitter: Mevrouw Dobber, VVD.

Mevrouw Dobber-Spruijt: Even een vraag aan mevrouw Kukupessy. U vindt het geen probleem dat wij de midden huur laag ook helemaal niet halen? Want dat halen we bij lange na namelijk niet.

De voorzitter: Mevrouw Kukupessy.

Mevrouw Kukupessy: Kunt u het nog een keer herhalen?

Mevrouw Dobber-Spruijt: De midden huur woningen, het aantal midden huur woningen, daar lopen wij sterk in achter, sowieso het hele Gooi. En ook Blaricum. Maar daar hoor ik u verder niet over. Het zal ten koste van iets moeten gaan, op een zeker moment.

Mevrouw Kukupessy: Dat er midden huur woningen moeten komen, dat is gewoon een feit.

Mevrouw Dobber-Spruijt: Dan zijn we het daar in ieder geval over.

De voorzitter: Is er nog iemand anders die het woord wil voeren of kunnen wij overgaan tot het in stemming gaan brengen? Of in ieder geval, wij gaan eerst naar het amendement toe wat ingediend is door De Blaricumse partij. Dan kijk ik of daar stemverklaringen op zijn, op dat amendement. Die zie ik niet. Dan vraag ik wie er voor dit amendement is? Dat is PvdA/GroenLinks, De Blaricumse partij en het CDA. En daarmee is dit amendement verworpen. Dan gaan we naar het oorspronkelijke plan. En dat is de vaststelling van stedenbouwkundig plan Craibosch. Zijn daar stemverklaringen bij? Ik kijk rond. Ja, ik zie een stemverklaring van de heer Kemperman van De Blaricumse partij.

De heer Kemperman: Dank u wel, voorzitter. Als ik kijk naar hoe de stukken zijn opgebouwd en als ik kijk naar de randvoorwaarden die wij met elkaar hebben vastgesteld enige tijd geleden dan vind ik dat van die randvoorwaarden te weinig overblijft in de zin van, sommige dingen worden niet ingevuld maar in veel gevallen wordt daarvan afgeweken. Daarom zal ik tegen het voorstel stemmen.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Boersen van De Blaricumse Partij.

Mevrouw Boersen-de Jong: Een open deur, ook ik zal tegen dit stedenbouwkundig plan stemmen. Om meerdere redenen. Maar het belangrijkste is dat het sociale segment in mijn ogen onvoldoende geborgd is.

De voorzitter: Dan kijk ik rond, dan ga ik het plan in stemming brengen. Wie is er voor dit plan? Dat is de fractie van Hart voor Blaricum. Dat is de fractie van D66, CDA, VVD en dat was het. En daarmee is dit voorstel aangenomen.

07 HAMERSTUKKEN

7. Prestatieafspraken Hut van Mie

De voorzitter: Dan gaan wij verder naar de hamerstukken. En normaal doe ik die stukken allemaal tegelijkertijd. En ik stel nu voor om punt 7 even apart te doen. En ik wilde melden, ik dacht, ik meld het voor u mijnheer Uitendaal. Ik wilde melden dat de heer Uitendaal, vanwege persoonlijk belang, de vergadering even heeft verlaten. Of wilt u...Excuus, gaat u eerst uw gang.

De heer Uitendaal: Ja, graag in mijn eigen woorden, om ieder vermoeden van een vermeend belangenverstrengeling te vermijden, wil ik voor de stemming van agendapunt 7 eventjes mijn stoel vacant maken.

De voorzitter: Zeker, dan meld ik bij deze dat de heer Uitendaal de vergadering heeft verlaten. En dan kijk ik naar punt 7, dat zijn de prestatieafspraken, Hut van Mie. Is daar een stemverklaring bij? Die zie ik niet. Zijn er tegen stemmen? Die zie ik ook niet en daarmee is dit stuk aangenomen.

8. Controleprotocol en Normenkader 2024

9. Instellen Auditcommissie en vaststellen Verordening Auditcommissie gemeente Blaricum 2024

10. Vaststellen lijst ingekomen en uitgaande stukken van september en oktober 2024

11. Vaststellen besluitenlijst van de openbare raadsvergadering van 24 september 2024

De voorzitter: Dan meld ik voor de volledigheid dat de heer Uitendaal zich weer bij de vergadering gevoegd heeft en dat we overgaan naar punt 8, 9 en 10 van de agenda. Dat zijn het Controleprotocol en Normenkader 2024, het Instellen van de Auditcommissie, het vaststellen van de lijst ingekomen en uitgaande stukken van september en oktober 2024, en het vaststellen van de besluitenlijst van de openbare raadsvergadering van 24 september 2024. Zijn er op deze stukken nog stemverklaringen? Die zie ik niet. En tegen stemmen? Ook niet en daarmee zijn deze stukken aangenomen.

12. Sluiting

De voorzitter: Dan wil ik u allen hartelijk danken voor deze input op deze avond, voor uw aanwezigheid. En dan wens ik u verder een zeer fijne avond en is deze vergadering gesloten.